

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 82

Ο κινηματογραφάνθρωπος του ελληνικού κινηματογράφου.

Αν στα λεξικά γραφεί κάποτε το λήμμα κινηματογραφάνθρωπος είναι σίγουρο πως δίπλα, για τον επαρκέστερο ορισμό του, θα υπάρχει η φωτογραφία του Ντίνου Κατσουρίδη. Είναι ο απόλυτος εργάτης του σινεμά, ο άνθρωπος που τα έχει κάνει όλα ή σχεδόν όλα: φωτογράφος πλατώ, βοηθός σκηνοθέτης, βοηθός οπερατέρ, διευθυντής φωτογραφίας, μοντέρ, σκηνοθέτης, διευθυντής παραγωγής, παραγωγός. Στα πενήντα χρόνια διαρκούς παρουσίας στον Ελληνικό Κινηματογράφο πέτυχε να είναι από τους κορυφαίους σε καθένα από τους παραπάνω τομείς της κινηματογραφικής διαδικασίας ένα φαινόμενο. Ως σκηνοθέτης ξεκίνησε με το *Έγκλημα στα παρασκήνια*, μια ταινία που προσπαθεί να μεταγράψει στα ελληνικά κινηματογραφικά ήδη το φιλμ νουάρ. Η απογείωσή του ήρθε όταν, μες στα χρόνια της χούντας, έδωσε τις δύο ταινίες του με τον Θανάση Βέγγο. *Τι έκανες στον πόλεμο*, *Θανάση*, και *Θανάση, πάρε το όπλο σου*. Αυτές οι ταινίες, είχαν ένα πολύτιμο και γενναίο για την εποχή, πολιτικό μήνυμα. Και πέτυχαν να αναδείξουν την βαθιά ουσία της περσόνας του Βέγγο, ένα σπάνιο κράμα που έχει σαν αφετηρία την κακομοιριά και την ήττα και εκτοξεύεται ξαφνικά στην αξιοπρέπεια και την μαχητικότητα. Στον Ντίνο Κατσουρίδη χρωστάμε την αξιοποίηση του Θανάση Βέγγο, αλλά του χρωστάμε κι άλλα, εξίσου σημαντικά. Την βοήθεια που δίνει ακούραστα, ως μοντέρ, ως διευθυντής φωτογραφίας, ως παραγωγός, σε όποιον του ζητηθεί. Έχει πάντα τον ίδιο ζήλο, όταν συνεργάζεται με τον Νίκο Νικολαΐδη ή τον Βασίλη Βαφέα, αλλά και όταν συνεισφέρει στην ταινία ενός πρωτοεμφανιζόμενου μικρομηνιά. Φέτος το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης θα τιμήσει τον Ντίνο Κατσουρίδη με τον Χρυσό Αλέξανδρο για τα πενήντα, γόνημα, κινηματογραφικά του χρόνια. Είναι η ελάχιστη ένδειξη ευγνωμοσύνης γι' αυτόν τον κινηματογραφάνθρωπο.

του Μιχάλη Δημόπουλου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Θηλυκή εταιρεία (σελ. 8)

του Νίκου Περάκη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Περίπου ένα χρόνο μετά την πρώτη έξοδό της στις αίθουσες, η τελευταία ταινία του Νίκου Περάκη είναι ξανά κοντά μας, για να μας υπενθυμίσει τα αδιέξοδα της επαρχίας, την έλλειψη σεξουαλικής εκτόνωσης και την εισβολή των μέσων μαζικής ενημέρωσης στην καθημερινότητά μας. (ώρα προβολής 11:30)

Η εποχή των ασεβών (σελ. 8)

του Δημήτρη Μελέτη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Στην πρώτη του κινηματογραφική απόπειρα ο Δημήτρης Μελέτης φλερτάρει με ανθρώπους του περιθωρίου, για να δώσει τη δική του εκδοχή για την ψευδεπίγραφη κοινωνική ασφάλεια, αλλά και τα περί αμφισβήτησης αδιέξοδα της γενιάς του. (ώρα προβολής 13:30)

Μοναχικοί τύποι / Samotari (σελ. 6)

του Νταβίντ Όντριτσεκ (Τσεχία, 2000) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ο ευρηματικά αλλόκοτος κόσμος του Πιερ Ζελένκα είναι ξανά εδώ. Δύο χρόνια αφότου έφερε στο Διεθνές Τμήμα του φεστιβάλ, το *Ξεκούμπωμά* του, συνεργάζεται ως σεναριογράφος αυτή τη φορά με τον πιο δημοφιλή νέο σκηνοθέτη της Τσεχίας, τον Νταβίντ Όντριτσεκ και μαζί υπογράφουν μια έξυπνη κι απολαυστική μαύρη κωμωδία. (ώρα προβολής 15:30)

Το μήλο της έριδος (σελ. 8)

του Βασίλη Μπουντούρη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Μια ανεξάρτητη ταινία γυρισμένη εξ ολοκλήρου από βορειοελλαδίτες συντελεστές, για την αποπλάνηση και τη σκοτεινή γοητεία του διλήμματος ή αλλιώς μια σύγχρονη εκδοχή ενός αρχαίου μύθους. (ώρα προβολής 18:00)

Μαγιάτικα σύννεφα / Mayis sikintisi (σελ. 6)

του Νουρί Μπιλγκέ Σεϋλάν (Τουρκία, 2000) • ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η κοινή μοίρα των ανθρώπων, η μοναδικότητα της φύσης, οι οικογενειακές σχέσεις, το χάσμα των γενεών είναι τα θέματα που πραγματεύεται η πολυβραβευμένη αυτή ταινία στο 19ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Κωνσταντινούπολης. (ώρα προβολής 20:30)

Η βασίλισσα μαϊμού (σελ. 8)

του Χριστόφορου Χριστοφί • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Μαύρη κωμωδία καταστάσεων χαρακτηρίζει την ταινία του Βασίλισσα Μαϊμού ο βραβευμένος στη Θεσσαλονίκη σκηνοθέτης (Περιπλάνηση -1979, Ρόζα -1982) Χριστόφορος Χριστοφί, ένα ασπρόμαυρο και σινεμασκόπ φιλμ, βασισμένο στο άπαιχτο θεατρικό έργο και βιβλίο του *Η Κωμωδία της Μυθομανίας*. (ώρα προβολής 23:00)

“ Σε μια δουλειά που είναι τρόπος ζωής, σε μια δουλειά όπου γηράσκεις αεί διδασκόμενος, σε μια δουλειά γεμάτη χαρές και πίκρες, για τίποτα δεν είμαι δυσαρεστημένος. Είμαι, πάνω απ' όλα, ευχαριστημένος γιατί πριν από 50 χρόνια άρχισε και, κυρίως, γιατί συνεχίζεται ακόμα. ”

Ντίνος Κατσουρίδης

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΣΗΜΕΡΑ

5 Χρυσό Αλέξανδρο για το *Ιωβηλαίο* του Ντίνου Κατσουρίδη στον Ελληνικό Κινηματογράφο σε όλους τους τομείς

6 Μεταγλωσσικός σουρελισμός από την Πολωνία και λυρικός μινιμαλισμός σε μια οικογενειακή τουρκική ταινία

7 Μια Πολωνή σκηνοθέτις με 20 βραβεία και ένας 27χρονος Αργεντινός που δεν πρόλαβε να γνωρίσει την Εβίτα Περόν

8 Η βασίλισσα μαϊμού τρώει το μήλο της έριδος την εποχή των ασεβών με ομόνοια τη θηλυκή εταιρεία

13 Οι Δημήτρης Μελέτης, Γιώργος Ζαφείρης, Βασίλης Ντούρας, Διονύσης Γρηγοράτος και Νίκος Αεράλης σε πρώτο πρόσωπο

14 Βία στα παρασκήνια των Νέων Οριζόντων και ο Philippe Faucon, φημμένος μετανάστης γεννημένος στη Γαλλία

15 Ρόι Άντερσον: Από τις διηγήσεις και τη βιντεοκλίπα στο βραβείο του φετινού Φεστιβάλ Κυνών

16 Για το Φεστιβάλ και το μέλλον του Κινηματογράφου μιλάει ο Alberto Barbera, Διευθυντής του Φεστιβάλ Βενετίας

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ ΚΥΡΙΟ ΤΩ ΘΕΩ ΜΟΥ.

Στις 18/11/1926, ο Μίκυ Μάους πρωτοεμφανίστηκε σε κινηματογραφική ταινία. (Για να μαθαίνετε).

• Η ζεστή και ηλιόλουστη χθεσινή μέρα είχε σαν αποτέλεσμα η εικόνα του λιμανιού να μου θυμίσει κάτι από Άμστερνταμ, όταν η μέρα είναι ηλιόλουστη και ο κόσμος βγαίνει στους δρόμους και στα πάρκα για να λιαστεί και να χαλαρώσει. Έτσι, χθες, οι πρωϊνοί επισκέπτες του Φεστιβάλ προτίμησαν να περάσουν την ώρα τους συζητώντας σε πηγαδάκια ή απολαμβάνοντας τον καφέ τους και την ομορφιά του τοπίου στους χώρους έξω από τις Προβλήτες. Ο πλουραλισμός των γλωσσών στις οποίες γινόταν οι συζητήσεις ενίσχυε την παραπάνω εικόνα και το μόνο που έλειπε ήταν τα ποδήλατα για να ολοκληρωθεί το σκηνικό.

• Βέβαια, τα στοιχεία της "πασαρέλας" και τα δήθεν "βλέμματα" δεν έλειψαν, αλλά αφού ο Διευθυντής του Φεστιβάλ Βενετίας, κριτικός κινηματογράφου και μέλος της φετινής κριτικής επιτροπής, Αλμπέρτο Μπαρμπέρα δήλωσε ότι "Δεν θα άλλαξε ούτε νι από το Φεστιβάλ" μας (το άκουσα στον 88μόσο), εμείς οι άλλοι πάμε πάσο. Καλά το νι, αλλά το μι; Και το μ'!

• Η μεγαλύτερη αλήθεια από τη γιαγιά του Φεστιβάλ: "Είναι παράδοξο να έρχεται κανείς καλεσμένος σε ένα φεστιβάλ, να τρώει τα καλύτερα, να μένει σε καλά ξενοδοχεία και να παρουσιάζει μια ταινία για ανθρώπους φτωχούς, που ζουν από τα περισύματά μας."

• "Ο καθένας έχει μέσα του μια λάμψη, όσο γκριζός κι αν είναι", ήταν το συμπέρασμα της Ανιές Βαρντά, μετά την εμπειρία των γυρισμάτων του ντοκιμαντέρ της *Μην πετάξεις τίποτα*. Το ντοκιμαντέρ για την 73χρονη Γαλλίδα είναι "ένα σχολείο μετριοφροσύνης και σεμνότητας" και η συμβουλή της είναι "να ακολουθήσουμε τα υπολείματα για να βρούμε την καρδιά".

• "Αν υπήρχε box office για την αγάπη του κοινού θα ήμουν πολύ ευτυχής" είπε στην συνέντευξη τύπου που έδωσε χθες και σίγουρα η αγάπη του κοινού για

Γιάννης:
Εδώ, εδώ,
κοιτάξτε το
πουλάκι!
Δέσπω, Βούγιας,
Λαχάς κ.ά. (κρυφή
σκέψη): Ποιο
πουλάκι; Τον
Αρκτούρο!!

travelling

Το Πολυτεχνείο ζει, σε αγώνες μας καλεί Αλλά μάλλον τώρα εμείς δεν απαντάμε... μασάμε

το έργο της και για την ίδια αποδείχθηκε έμπρακτα με την αθρόα προσέλευση των θεατών, τόσο στην προβολή της ταινίας *Μην πετάξεις τίποτα*, όσο και σε αυτήν της ταινίας *Η Κλεό απ' τις 5 ως τις 7*. "Είμαι πολύ ευτυχής που 40 χρόνια μετά, η ταινία ακόμη προκαλεί το ενδιαφέρον του κοινού", είπε λίγο πριν από την προβολή της τελευταίας.

Αλήθεια, την είδε κι έπαθε την πλάκα του με την Β...; Κι αυτή τον έκραξε; Ε, ας ήμουν εγώ... Τι; Έχει και κινητό; Και κοτόπουλο!

ρίξει ψηφιακά τις ραπ ταινίες της.

• Το φετινό φεστιβάλ δίκαια νομίζω μπορεί να χαρακτηριστεί σαν το Φεστιβάλ

των γυναικών, γιατί εκτός από την Ιρανική γυναικεία έκπληξη της Μαριζιγιέ Μεσκίνι και την σταθερή αξία της Ανιές Βαρντά, την Ελένη Καραϊνδρου (που φάγανε τον τόπο να βρουν μια φωτογραφία της από το Μέγαρο για ξένη εφημερίδα) και την Κισλοφσκι

• Και μια και τόφερε έτσι η κουβέντα, ας κάνουμε τις ποσοτώσεις ανδρών και θηλυκών δημιουργών. Στις 15 ταινίες, από τις οποίες 2 ελληνικές, υπάρχουν 3 γυναικείες υπογραφές. Σας φαίνονται λίγες; Στις 25 ελληνικές, μαζί με τις δύο που συμμετέχουν στο διεθνές, γυναικείες υπογραφές... καμιά. Αλλά από γυναικείες παρουσίες, πλούσιες σε κάλλη και αισθησιακές, σκίζουμε, εντάξει. Όπως και από τίτλους: Βίτσια γυναικών, θηλυκή εταιρεία και τέτοια. Εδώ είναι Βαλκάνια, δεν είναι παίξε-γέλασε. Στις 12 ταινίες από τα Βαλκάνια γυναικεία υπογραφή... ουδεμία. Στις 12 από τη Ρωσία, 2. Στις 5 από την Αυστρία, καμιά. Στις 5 από τη Γαλλία, 2. Στις 3 από το Ιράν, 1. Μετά μας πειράζουν τα τσαντόρ...

• Αλήθεια, στο Πρώτο Πλάνο τι γίνεται; Στους 11 συντάκτες, συν διευθυντής και φωτογράφος, ονόματα γυναικεία 5. Σχεδόν στα ίσα. Σκίζουμε λοιπόν.

• Το μεσημέρι η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών δεξιώθηκε στον Ντόκο (έτσι δεν το λένε;) της προβλήτας τα μέλη της, δημοσιογράφους, ηθοποιούς, τεχνικούς, όλα τα καλά κορίτσια, τους ράνερ, τους ναυτικούς, τους καλοφαγάδες, τους περαστικούς, τους νηστικούς, τους γλάρους, τους αγγελοπουλικούς και τους χαλαροπαιδικούς θεατές, όλους χωρίς διακρίσεις και ρατσισμούς, δίπλα στο κύμα. Επόμενο ήταν όσοι έφτασαν καθυστερημένοι να μην προλάβουν τίποτα στο μακρύ τραπέζι, όπως εγώ.

• Αν το ξέραμε από την αρχή ότι θα είχαμε τέτοιο καιρό θα το είχαμε κάνει από την αρχή το Φεστιβάλ θερινό. Ποτέ δεν είναι αργά.

Σάουντρακ
Ντοκ: Μμμμ!
Νόστιμο, πολύ
νόστιμο! Τι
λιχουδιές αυτοί
οι σκηνοθέτες!
Σαν τις ταινίες
τους. Μμμμμ!
Νιαμ Νιαμ Νιαμ...

• "Το *Safe sex* είναι σαν ένα μεγάλο αεροπλανοφόρο, από το οποίο θα απογειωθούν τα αεροπλάνια (οι άλλες ταινίες). Είμαι χαρούμενος που το είδα, μαζί με ενάμιση εκατομμύριο ανθρώπους, οι οποίοι δεν θα φύγουν από το σινεμά", είπε ο συγγραφέας Χρήστος Χωμενιδής, καθότι το Φεστιβάλ διοργανώνεται, μεταξύ των άλλων, και στα πλαίσια του Λιμένος.

• Κι αφού "δαμάσαμε τα κύματα" των ελληνικών ταμιών (σε εισιτήρια), είτε ο Ρέππας, που την είδε Λαρς Φον Τρίερ, ότι η επόμενη ταινία του θα είναι μουσική με 12 χορευτικά τραγούδια. Άντε να βρει τώρα την Μπιόρκ...

• Αλήθεια, τι γίνεται η Πασκάρια ο Γέρτζι, βλέπει αγώνες; Έμαθα ότι πηγαίνοντας μ' ένα ταξί έτυχε ν' ακούσει ένα τραγούδι του Λουδοβίκου των Ανωγείων και ξετρελάθηκε. Κατέβηκε, πήγε σ' ένα δισκάδικο και αγόρασε όλα τα σιντί του Λουδοβίκου. Δεν ξέρω αν το τραγούδι που άκουσε ήταν η "Σαλώμη" που τραγουδάει η Λιζέτα Καλημέρη. Πρόσχεχε Καλημέρη, θα σου πάρει τη γυναίκα για το Μάλμπεου. Πού;

• Και με την επέτειο της 17 Νοέμβρη τι έγινε; Τίποτα; Ούτε μια ταινία τιμής ένεκεν; Ούτε έναν αγωνιστικό χαιρετισμό; Μια διακήρυξη έστω; Ένα αντι-φεστιβάλ; Κάτι από το νουβελβάνγκ παρελθόν μας τέλος πάντων; Καθάρισε για μας ο Μάης του '68 με το πνεύμα της Ανιές Βαρντά και τις "σταχυολογήσεις" της. Φτου μας, γίναμε όλοι του Μεγάρου μου φαίνεται.

• Αύριο, η τελευταία μέρα και φαρμακερή...

• Τα έχω στην φαρέτρα.

Στέργιος Ζορμπάς - asterios_z@hotmail.com

Ντίτζιταλ φων: Την τραβώ... τα χέρια της... τη φράντζα της... το βραχιόλι... τον Τεό που γελάει (ντοκουμέντο)... θα κάνω ντοκιμαντέρ making of...

• Και πώς το είπε εκείνο το καταπληκτικό για τις κηλίδες των γηραιών στο χέρι της; "Μη λυπάστε για μένα, να λυπάστε για κάποιον δικό σας αγαπημένο που γερνάει, για τη μάνα σας, για τη γιαγιά σας ή για εσάς τους ίδιους, αν γερνάτε". Την λάτρεψα. Κατάλαβα πως ό,τι έχει κάνει δεν ήταν τυχαίο, το έχει στην ψυχή της. Μακάρι να είναι πάντοτε καλά και να γυ-

Ανιές: Αχ, Τεό, νιώθω να με τροβάνε, κρύψε με!
Τεό: Μη σε νοιάζει, είμαι αμόρσα-μπού και σε καλύπτω! Όχι όπως ο Μισέλ, που είναι κοντός...

"ματάρες!" Σουμόφσκα από την Πολωνία, μας προέκυψε και μια Ελληνική—εξ Αμερικής—γυναικεία έκπληξη, που ακούει στο όνομα Αθηνά Ραχήλ Τσαγκάρη. "Ντοκιμαντέρ διαδικασίας", χαρακτηρίζει η ίδια την ταινία της *Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going*. Κάποιοι θα την βρουν πολύ-"παγκοσμιοποιημένη" αν και έχει μέσα της και Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Να κόβεις φλέβες, αποφάνθηκε ο Δ.Μ. ενώ η Τζ.Π. ενθουσιάστηκε, είπε καταπληκτική. Η διαφορά ανάμεσα σε ανδρική και γυναικεία οπτική;

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	Η ΦΩΤΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ
11:30 Greek Film Festival ΘΗΛΥΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ THILIKI ETIERIA, 95' NIKOS PERAKIS Greece, 1999 O.V. Greek 13:30 Greek Film Festival Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ I EPOCHI TON ASEVON, 91' DIMITRIS MELETIS Greece, 2000 O.V. Greek 15:30 International Competition ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ SAMOTARI, 104' DAVID ONDRICEK Czech Republic, 2000 O.V. Czech • English subtitles 18:00 Greek Film Festival ΤΟ ΜΗΛΟ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ TO MILO TIS ERIDOS, 100' VASSILIS BOUDOURIS Greece, 2000 O.V. Greek 20:30 Out of Competition ΜΑΓΙΑΤΙΚΑ ΣΥΝΝΕΦΑ MAYIS SIKINTISI, 130' NURI BILGE CEYLAN Turkey, 1999 O.V. Turkish • English subtitles 23:00 Greek Film Festival Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΙΜΟΥ I VASILISA MAIMOU, 90' CHRISTOFOROS CHRISTOFIS Greece, 2000	13:00 N.H. Main Programme ΠΙΘΑΝΟΙ ΚΟΣΜΟΙ POSSIBLE WORLDS, 93' ROBERT LEPAGE Canada, 2000 O.V. English 15:00 N.H. Spotlight Varda ΜΗΝ ΠΕΤΑΞΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ LES GLANEURS ET LA GLANEUSE, 82' France, 2000 O.V. French • English subtitles 17:30 N.H. New French Cinema ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΜΟ SOUS LE SABLE, 90' FRANCOIS OZON France, 2000 O.V. French • English subtitles 20:00 Dinos Katsouridis ΟΙ ΑΔΙΣΤΑΚΤΟΙ OI ADISTAKTOI, 95' Greece, 1965 O.V. Greek 22:30 N.H. Main Programme ΠΙΘΑΝΟΙ ΚΟΣΜΟΙ POSSIBLE WORLDS, 93' ROBERT LEPAGE Canada, 2000 O.V. English	15:00 Balkan Survey ΓΥΑΛΙΝΟΙ ΒΟΛΟΙ STAKLENI TOPCHETA, 97' IVAN CHERKELOV Bulgaria, 1999 O.V. Bulgarian • English subtitles 17:30 New Russian Cinema Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ BRATAN, 100' BAKHTIYAR KHUDDONAZAROV Tadjikistan/Russia, 1991 O.V. Tadjik • English subtitles 20:00 Balkan Survey Η ΤΙΜΟΠΙΑ KAZNA, 91' GORAN REBIC Austria, 1999 O.V. Serbian • English subtitles 22:30 New Russian Cinema ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ DEN POLNOLUNYA, 93' KAREN SHAKHNAZAROV Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles	13:00 N.H. Night Times Η ΡΟΖ ΝΤΙΒΑ SCARLET DIVA, 91' ASIA ARGENTO Italy, 2000 O.V. Italian • English subtitles 15:30 N.H. Produced by Paulo Branco Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ DER ROSENKÖNIG, 100' WERNER SCHROETER Germany, 1986 O.V. Multilingual • French subtitles 18:00 N.H. Main Programme ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ 2ο ΟΡΟΦΟ SANGER FRAN ANDRA VANINGAN, 98' ROY ANDERSSON Sweden/Denmark/Norway, 2000 O.V. Swedish • English subtitles 20:30 N.H. Night Times Η ΡΟΖ ΝΤΙΒΑ SCARLET DIVA, 91' ASIA ARGENTO Italy, 2000 O.V. Italian • English subtitles 23:00 N.H. Produced by Paulo Branco Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΡΟΔΩΝ DER ROSENKÖNIG, 100' WERNER SCHROETER Germany, 1986 O.V. Multilingual • French subtitles	13:00 Making of... (Angelopoulos) Ο ΑΛΛΟΣ ΜΥΘΟΣ (BETA) O ALLOS MYTHOS (MELISSOKOMOS), 76' MARY PAPALIOU Greece, 1986 TO ΤΕΛΟΣ ΜΙΑ ΤΡΙΛΟΓΙΑΣ TO TELOS MIAS TRILOYIAS (TOPIO STIN OMICHLI), 20' CHARIS PAPADOPOULOS Greece 15:00 Skolimowski ΟΙ ΚΟΥΦΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ MOTYW CIENIA, 90' JOSEPH KAY AND JOHN YORICK Poland, 1993 O.V. Polish • Italian subtitles 17:00 Angelopoulos ΜΙΑ ΑΙΔΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑ ΜΕΡΑ MIA EONOTITA KE MIA MERA, 130' Greece, 1998 O.V. Greek 20:00 Skolimowski ΦΕΡΝΤΙΝΤΟΥΡΚΕ FERDYDURKE, 98' Poland/UK/France, 1991 O.V. Polish • English subtitles 22:00 Angelopoulos ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ TO VLEMA TOY ODYSSEIA, 176' Greece, 1995 O.V. Greek	11:00 International Competition ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΥΡΙΖΕΙ LA CAPAGIRA, 70' ALESSANDRO PIVA Italy, 1999/2000 O.V. Italian • English subtitles 12:30 International Competition ΕΝΑΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ SZCZESLIWY CZLOWIEK, 84' MALGORZATA SZUMOWSKA Poland, 2000 O.V. Polish • English subtitles 14:00 International Competition Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΗΣ PETRA GOING THE SLOW BUSINESS OF GOING, 101' ATHINA RACHEL TSANGARI USA/Greece, 2000 O.V. English 16:00 Greek Film Festival ΠΑΜΠΤΟΧΟΙ Α.Ε. PAMPTOCHI A.E., 92' ANTONIS KOKKINOS Greece, 2000 O.V. Greek 18:00 Greek Film Festival Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΑΣΕΒΩΝ I EPOCHI TON ASEVON, 91' DIMITRIS MELETIS Greece, 2000 O.V. Greek 20:00 Greek Film Festival ΚΑΝΕΙΣ ΔΕ ΧΑΝΕΙ Σ' ΟΛΑ KANIS DE CHANI S'OLA, 123' DIONISIS GRIGORATOS Greece, 2000 O.V. Greek 22:30 International Competition ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ SAMOTARI, 104' DAVID ONDRICEK Czech Republic, 2000 O.V. Czech • English subtitles	Ο κάουμποϊ του μεταμεσονυκτίου μαραθωνίου

Κυριακή 19/11
Cine Προβλήτα 1,
10:00
Προβολή της ταινίας
Γη και άνθρωποι
του Γιώργου Κεραμυδιώτη
Συμπαράγωγη της ET3

ΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ ΤΟΥ 41ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Ο όγκος, η έκταση, η επιτυχία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που κάθε χρόνο ακολουθούν αυξητική πορεία, είναι ένα επίτευγμα, το οποίο έχει τη συνεχή υποστήριξη του κοινού. Όμως, η εικόνα που αντικρίζει το κοινό, οι δυνατότητες και οι ευκολίες που παρέχονται, είναι κάτι που δεν μπορεί να στηριχτεί μόνο στον κρατικό προϋπολογισμό και την επιχορήγηση του υπουργείου Πολιτισμού, κυρίως όταν ένας θεσμός πρέπει να λειτουργήσει με κριτήρια ΝΠΙΔ. Από το 1992, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αναζήτησε τη στήριξη αυτή τόσο από φορείς όσο και από ιδιωτικές χορηγίες. Η ανταπόκριση ήταν άμεση, και η έμπρακτη υποστήριξη των χορηγών αυξάνεται κάθε χρόνο και δίνει κάθε χρόνο τη δυνατότητα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου να είναι καλύτερο από την προηγούμενη χρονιά.

Ο αναπληρωτής διευθυντής του Φεστιβάλ, Αντώνης Κιούκας, σε ειδική παρουσίαση προς τους δημοσιογράφους, τόνισε: «Η σταθερή πορεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου αντανακλάται στην εικόνα που παρουσιάζει κάθε χρόνο ο θεσμός, κατά το 10ήμερο του Νοεμβρίου. Όμως, πίσω από την εικόνα αυτή υπάρχει η λειτουργία του οργανισμού και η δραστηριότητά του καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου σε ολόκληρη την Ελλάδα». Σύμφωνα με τον ίδιο, το σύνολο των επίσημων δραστηριοτήτων του Φεστιβάλ έχει κύκλο εργασιών που ανέρχεται στα 1,4 δισ. δρχ.

Απαριθμώντας τις δραστηριότητες αυτές, ο κ. Κιούκας ξεκίνησε από τις Περιφερειακές Εκδηλώσεις του Φεστιβάλ, που φέτος σε συνεργασία με το Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης επεκτείνονται σε επτά πόλεις της Μακεδονίας και της Θράκης. Το κόστος τους ανέρχεται στα 22 εκατ. δρχ. Φέτος πραγματοποιούνται με τη χορηγία της Εγνατία Οδού ΑΕ (12 εκατ.) και με χορηγό επικοινωνίας την Alpha Τηλεόραση (4 εκατ.). Το ΥΜΑΘ σπρίζει οικονομικά τις Περιφερειακές Εκδηλώσεις με 7 εκατ..

Στην επίσημη δραστηριότητα του Φεστιβάλ προστίθενται το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, τα εκπαιδευτικά προγράμματα σε σχολεία της Θεσσαλονίκης, της Αθήνας και έξι πόλεων της περιφέρειας που έγιναν σε 280 δημοτικά σχολεία και τα παρακολούθησαν 35.000 μαθητές κατά την πενήνη σεζόν. Από φέτος επεκτείνονται και σε γυμνάσια και λύκεια, αλλά και σε περισσότερες πόλεις, ενώ έχουν εξασφαλισμένους πόρους ύψους 100 εκατ. Αναφερόμενος στην καθημερινή λειτουργία της έδρας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου, του Ολύμπιον, ο αναπληρωτής διευθυντής του Φεστιβάλ σημείωσε ότι στους χώρους του λειτουργούν σταθερά δύο κινηματογραφικές αίθουσες και το καφέ-μπαρ "Δωμάτιο με Θέα". Τόνισε δε ότι η λειτουργία του δεν επιχορηγείται, αλλά είναι αυτοχρηματοδοτούμενο και πέρσι παρουσίασε κέρδη ύψους 40 εκατομμυρίων δραχμών. Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ έχει έσοδα από τα εισιτήρια των κινηματογραφικών προβολών, τις ενοικιάσεις των χώρων του για συνέδρια και εκδηλώσεις και βέβαια τη λειτουργία του καφέ-μπαρ. Χορηγός του ΟΛΥΜΠΙΟΝ είναι η εταιρεία Renault, με 15 εκατ.

Σε ό,τι αφορά την τελετή απονομής των Κρατικών Κινηματογραφικών Βραβείων Ποιότητας, που για τρίτη χρονιά διοργανώνει φέτος το Φεστιβάλ, υπογράμμισε ότι το κόστος ανέρχεται φέτος στα 100 εκατ. Η τελετή θα πραγματοποιηθεί το βράδυ της Δευτέρας, 20 Νοεμβρίου, στο Βασιλικό Θέατρο.

Σε ό,τι αφορά το 41ο Φεστιβάλ, ο προϋπολογισμός του ανέρχεται στα 500 εκατ. Από αυτά, το

50% (250 εκατομμύρια) είναι η επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού. Το υπόλοιπο ποσό αναζητήθηκε από χορηγίες από τον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, από προγράμματα της 10ης Διεύθυνσης της Ευρωπαϊκής Ενωσης, από ινστιτούτα και πρεσβείες κ.ά. Συγκεκριμένα:

- Βασικοί χορηγοί της φετινής διοργάνωσης είναι η ΕΡΤ ΑΕ με 80 εκατ. και η εταιρεία Μπακάρντι Ελλάς - Dewar's που χρηματοδοτεί το Βραβείο Κοινού με 22 εκατ.

- Ειδική υποστήριξη υπήρξε από τη 10η Διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ενωσης, μέσα από το πρόγραμμα MEDIA II, με 60.000 ECU, δηλαδή 24 εκατ.

- Υποστηρικτές του φεστιβάλ είναι οι Milko - ΔΕΛΤΑ Α.Ε. που ενισχύει τους Νέους Ορίζοντες με 10 εκατ., η Alfa Romeo με 10 εκατ. - η ίδια εταιρεία διαθέτει και τα αυτοκίνητα για τη μετακίνηση των προσκεκλημένων - η PepsiCo - Ivi με 7 εκατ. - η ίδια ενισχύει και το πρόγραμμα Κυριακάτικων Παιδικών Προβολών «ΣΙΝΕΑΚ» με 2 εκατ. - η Ευάγγελος Τσάνταλης Α.Ε., εταιρεία που χορηγεί τόσο το 41ο Φεστιβάλ όσο και το ΟΛΥΜΠΙΟΝ με 10 εκατ. και επιπλέον με προϊόντα 4 εκατ. και τέλος ο Μύλος - 88,5.

- Το κόστος του τμήματος του Φεστιβάλ «Ματιές στα Βαλκάνια» καλύπτει το Ινστιτούτο Οπτικοακουστικών Μέσων (4 εκατ.).

- Την υποστήριξή τους προσέφεραν το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ) με 25 εκατ., ο Οργανισμός Λιμένος Θεσσαλονίκης (ΟΛΘ) με τη διάθεση των χώρων του λιμανιού, η Διεθνής Εκθεση Θεσσαλονίκης (ΔΕΘ) με 10 εκατ., οι Ελληνικές Εκθέσεις - HELEXPO ΑΕ, ο Δήμος Θεσσαλονίκης με 7,5 εκατ. για το αφιέρωμα στο Θόδωρο Αγγελόπουλο, ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού (ΕΟΤ) με 5 εκατ. και τα Γαλλικά Ινστιτούτα Αθήνας και Θεσσαλονίκης με 1,5 εκατ.

Στη παρουσίαση των χορηγών του 41ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης παραβρέθηκαν ο Γενικός Διευθυντής της ΕΡΤ-3, Μιχάλης Αλεξανδρίδης, ο εκπρόσωπος του ΙΟΜ, Ντομνίκ Μαθιουδάκης, ο διευθυντής δημοσίων σχέσεων της Alfa Romeo, κ. Ταγκούλης και η διευθύντρια μάρκετινγκ Κάτια Κοκκαλιάρη, ο εκπρόσωπος της Μπακάρντι Ελλάς Παντελής Μπασόπουλος, από τη ΔΕΛΤΑ η Νίκη Δράκου, ο διευθύνων σύμβουλος της Ευάγγελος Τσάνταλης ΑΕ, Αγγελος Δημητριάδης, ο εκπρόσωπος του ΥΜΑΘ κ. Τσιτσιπιδής, ο εκπρόσωπος της PepsiCo - ΗΒΗ, κ. Πεκλιβανίδης, ο διευθυντής του ΕΟΤ στη Β. Ελλάδα, κ. Σταθόπουλος, ο πρόεδρος του ΕΚΚ, Μάνος Ευστρατιάδης, από τη ΔΕΘ ο Γιάννης Χρυσάφης και από την Εγνατία Οδό ΑΕ η διευθύντρια δημοσίων σχέσεων Γιάννα Ξεπαπαδάκη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση	3,770	3,574	3,672
2. Ερωτομπεζήματα	3,780	3,930	3,853
3. Αξέκαστοι	4,423	4,020	4,221
4. Κλειστοί δρόμοι	4,168	3,903	4,036
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα	4,089	4,076	4,083
6. Το τελευταίο καταφύγιο	4,084	4,161	4,122
7. Τέλος αιώνα	3,338	3,666	3,502
8. Χαμένοι δολοφόνοι	3,746	3,555	3,651
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον	3,391	3,622	3,506
10. Περιμένοντας τον Μεσσία	3,844	4,000	3,922
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος	3,885	3,520	3,703
12. Εφήμερη πόλη	2,878	3,632	3,255
13. Το κεφάλι γυρίζει	2,768		
14. Η διάρκεις αναχώρηση της Petra Going	3,185		
15. Μοναχικοί τύποι			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

1. Χαμένος παράδεισος	2,470	2,544	2,509
2. Ένας κι ένας	4,158	4,140	4,149
3. 17 στα 18	3,857	3,623	3,740
4. 2000 + 1 στιγμές	3,212	2,894	3,053
5. Το φως που σβήνει	4,418	4,351	4,385
6. Αγέλαστος πέτρα	4,338	4,617	4,478
7. Φτηνά τσιγάρα	4,073	4,365	4,219
8. Το σπίτι του Κάιν	4,200	3,813	4,006
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα	3,026		
10. Πάμπωχοι Α.Ε.			
11. Η εποχή των σεβών			
12. Το μήλο της έριδος			
13. Η βασίλισσα μαϊμού			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετείχε στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Jerry Schatzberg

Τη μέρα που τα άλογα επιστρέφουν The day the ponies come back

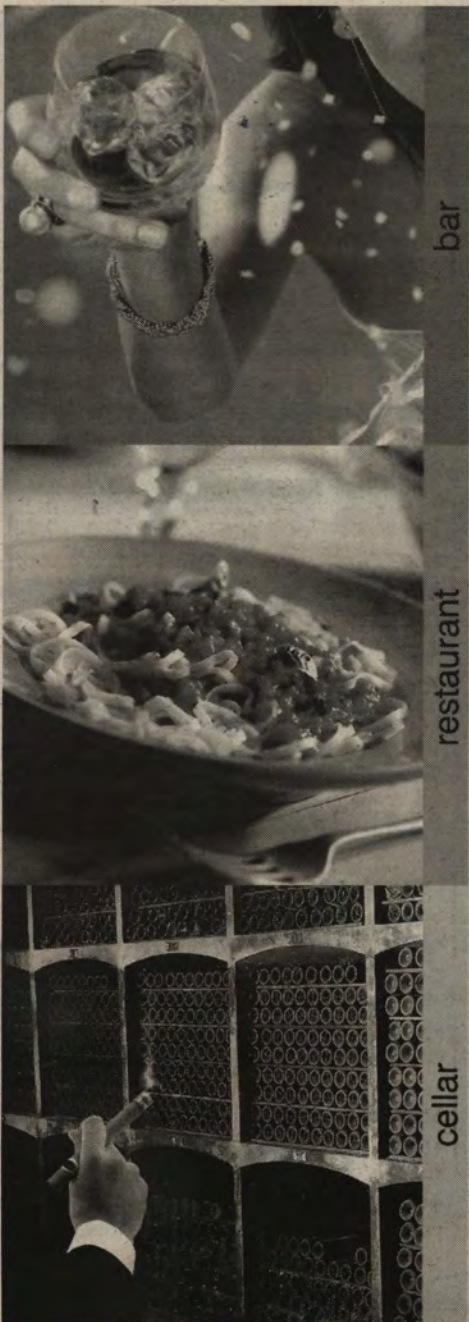
ΣΑΒΒΑΤΟ ΣΤΙΣ 13:00 CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2

Πανευρωπαϊκή Πρεμιέρα παρουσία του σκηνοθέτη

ΤΑΙΝΙΑ ΕΚΠΛΗΞΗ!

Kaiféz Mpar
LIGHTSHIP
Εστιατόριο

Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 3 το ξημέρωμα, στον βασικό χώρο συνάντησης των σινεφίλ στην Αποθήκη Γ, λειτουργεί Καφέ-Μπαρ. Από τις 1 το μεσημέρι και μετά οι επισκέπτες μας μπορούν να γευματούν ή και να δείνουν.

17 ΧΝΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

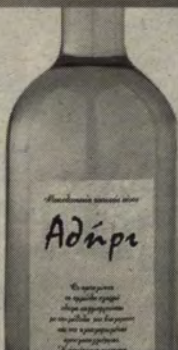
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Γιάνναδης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

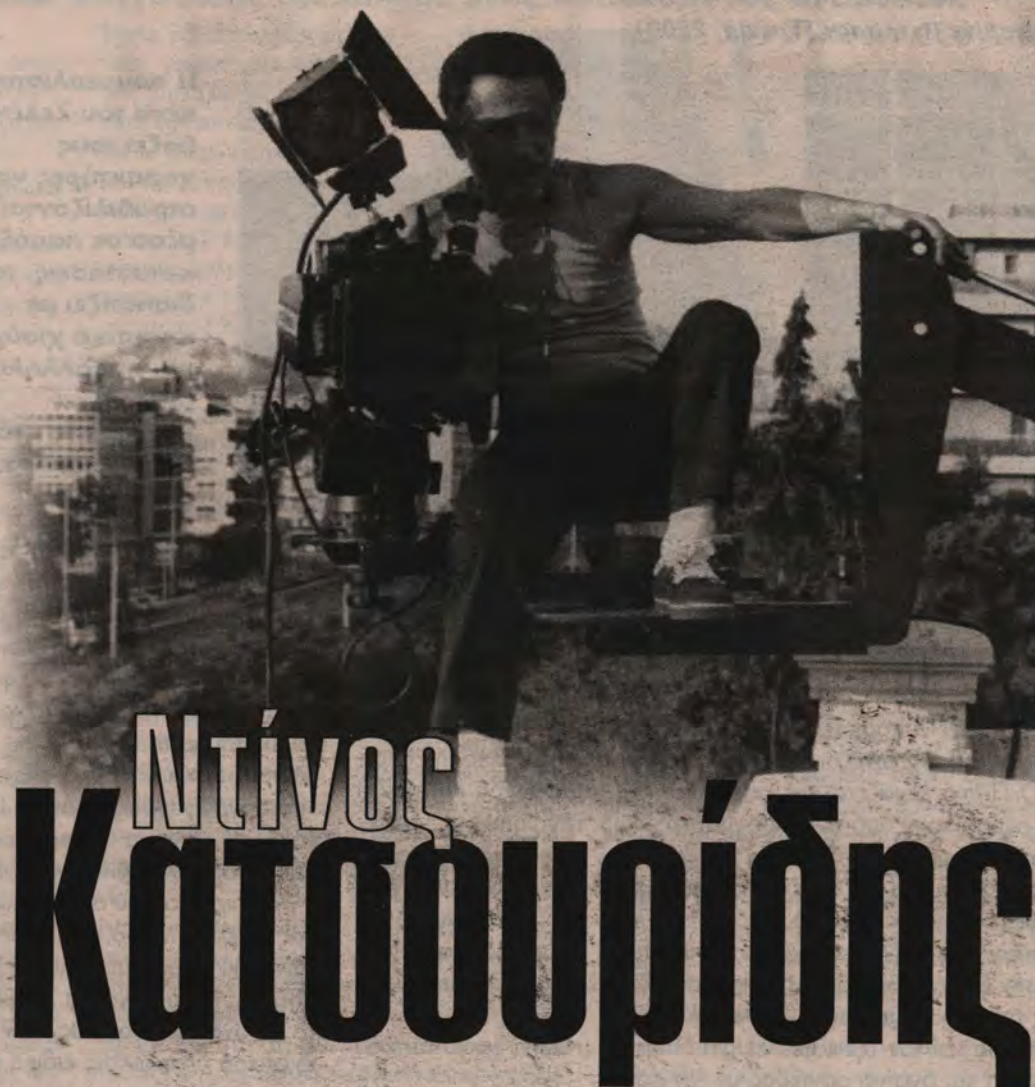
Πενήντα χρόνια προσφοράς στον ελληνικό κινηματογράφο

Το 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τιμά το Σάββατο 18 Νοεμβρίου έναν ακούραστο εργάτη του χώρου, έναν άνθρωπο που ήταν παρών και στην πρώτη κιόλας διοργάνωσή του, το 1960.

Ο Ντίνος Κατσουρίδης γεννήθηκε στη Λευκωσία το 1927. Ο ερχομός του στην Αθήνα τα χρόνια του '50 για σπουδές Ιατρικής ήταν καταλυτικός για την είσοδό του στον κινηματογράφο, αφού σύντομα μπήκε στη σχολή Σταυράκου στο τμήμα σκηνοθετών. Αρχίζει την μακρά πορεία του στο σινεμά με τη συμμετοχή του ως βοηθός σκηνοθέτη στην ταινία του Γρηγόρη Γρηγορίου *Πικρό ψωμί* και σύντομα μπαίνει στη Φίνος Φιλμ, όπου και παραμένει επί οκτώ χρόνια και δουλεύει ως οπερατέρ, φωτογράφος πλατό και μοντέρ. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα συνεργαστεί με τα πιο σημαντικά ονόματα: Τζαβέλλας, Λογοθετίδης, Σακελλάριος είναι μερικοί από αυτούς.

Οι αναμνήσεις του από την εποχή Φίνου δεν είναι πάντως και οι καλύτερες. Αποφάσισε να εγκαταλείψει τη ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ, αντιλαμβανόμενος την «αλλεργία» του Φίνου έναντι των πιο μορφωμένων συνεργατών του, και σύντομα πέρασε στο πόστο του σκηνοθέτη. Δύο ταινίες μέσα στην ίδια χρονιά, το 1960, συνιστούν την αφετηρία μιας σπουδαίας πορείας: το *Έγκλημα στα παρασκήνια*, κέρδισε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τα βραβεία δεύτερου γυναικείου ρόλου (για τη Ζωρζ Σαρρή) και φωτογραφίας (για τον Αριστείδη Καρύδη-Φουκς), ενώ το *Είμαι αθώος* είναι μεταφορά θεατρικού έργου του Σκουλούδη. Τα επόμενα χρόνια ακολουθεί παράλληλα δυο δρόμους. Συνεργάζεται ως φωτογράφος και μοντέρ με τους άλλους δημιουργούς των χρόνων του '60 και συνάμα σκηνοθετεί. Η φωτογραφία του στους *Αδίστακτους*, το 1965, διακρίνεται στο Φεστιβάλ, όπως θα συμβεί και σχεδόν είκοσι χρόνια αργότερα με το φιλμ του Βασίλη Βαφέα *Ο έρωτας του Οδυσσέα*.

Ενδιάμεσα, βεβαίως, συμβαίνουν τόσα πολλά. Η Ελλάδα βιώνει τη μαύρη επιταγία των συνταγματαρχών και οι περισσότεροι από τους σκηνοθέτες θα υποχρεωθούν στη χρήση προσομοιώσεων και παραβολών για να εκφέρουν απαγορευμένες λέξεις και «επικίνδυνες» ιδεολογίες ή θέσεις ζωής. Ο Ντίνος Κατσουρίδης, το 1971, ευτυχεί να φέρει σε πέρας την πλέον μεγάλη ταινία του. Ήδη όντας ανεξάρτητος παραγωγός, μας χαρίζει την ανεπανάληπτη κωμωδία *Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση*; και αποδεικνύει και στους πιο δύσπιστους την αξία του Θανάση Βέγγου, ενώ κερδίζει το βραβείο σεναρίου. Πέρα από το σαφές αντιπολεμικό της μήνυμα, η ταινία του είναι μια κραυγή ενάντια σε κάθε φασιστική και ανελεύθερη εξουσία. Είναι, επίσης, σύμφωνη με το πιστεύω του δημιουργού της ότι δεν πρέπει να υπερσχύσει το δόγμα «όσο λιγότερα εισιτήρια τόσο καλύτερη ταινία». Θα τη διαδεχθεί το επίσης αξιολογώτατο *Θανάση πάρε το όπλο σου*, πριν την πτώση του καθεστώτος. Λίγο μετά, ο Κατσουρίδης είναι στο

Ντίνος Κατσουρίδης

“Δεν ξέρω ποιες και πόσες ταινίες θα γυρίσω τα επόμενα 10 χρόνια· πάντως θα 'μαι παρών. Αλλά παιδιά λέω να μην κάνω, όμως σίγουρα θα κάνω δισέγγονα.”

πλευρό του Παντελή Βούλγαρη για *Το προξενίο της Άννας*, όπως θα είναι πλάι και σε άλλους κορυφαίους σκηνοθέτες του κινηματογράφου μας στα χρόνια που έπονται.

Η *Πρωινή περίπολος* του Νίκου Νικολαΐδη (1987) αποτελεί, πέρα από μια εξαίρετη προσπάθεια στην επιστημονική φαντασία, και ένα κολοσσιαίο φωτογραφικό επίτευγμα. Η διάκρισή της στα Κρατικά Βραβεία ήταν αναπόφευκτη. Το ίδιο έτος ο Ντίνος Κατσουρίδης επιστρέφει με το *Όνειρο αριστερής νύχτας*, που μέχρι τις μέρες μας είναι η τελευταία του σκηνοθεσία. Αυτό δεν σημαίνει ότι έκτοτε είναι ανενεργός. Αντίθετα προσφέρει τακτικά τις γνώσεις του σε παλιούς και νέους. Μάλιστα πρόσφατα, στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Δράμας θεσπίστηκε έπαθλο με το όνομά του, που θα συνεπάγεται την αμέριστη συμπαράστασή του σε μηχανήματα, στο post-production ή και στο μοντάζ.

Ο Χρυσός Αλέξανδρος, που θα του απονεμηθεί, είναι ακριβώς η αναγνώριση του έργου του στον ελληνικό κινηματογράφο επί πενήντα συναπτά έτη. Στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, λοιπόν, ο σύμβουλος κινηματογραφίας του Υπουργείου Πολιτισμού Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, ο διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης Μιχάλης Δημόπουλος και οι σκηνοθέτες Παντελής Βούλγαρης και Βασίλης Βαφέας θα μιλήσουν για το Ντίνo Κατσουρίδη, ενώ την απονομή θα κάνει ο πρόεδρος του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θόδωρος Αγγελόπουλος. Αμέσως μετά θα προβληθεί ένα δεκαπεντάλεπτο αυτοβιογραφικό βίντεο, δια χειρός του ίδιου του Κατσουρίδη, και η ταινία *Οι αδίστακτοι* με παρουσία του βραβευθέντος για την ερμηνεία του στο φιλμ Νίκου Κούρκουλου.

Επιμέλεια: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ ΘΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ

Μια αιωνιότητα και μια μέρα

Μια βροχερή Κυριακή, στη Θεσσαλονίκη, ο Αλέξανδρος, ένας μεσόκοπος συγγραφέας, ετοιμάζεται ν' αφήσει το σπίτι του δίπλα στη θάλασσα όπου έζησε όλη του τη ζωή. Έχει έρθει η ώρα να μπει στο νοσοκομείο, και ξέρει ότι αυτή τη φορά δεν πρόκειται να ξαναβγει. Βρίσκει παλιά γράμματα της γυναίκας του, Άννας, νεκρής εδώ και πολλά χρόνια, κι αρχίζει να σκέφτεται το παρελθόν. Παθιασμένος καθώς ήταν με το γράψιμο, νιώθει πως έχασε πολλές ευτυχισμένες στιγμές, αλλά ότι τώρα είναι πια πολύ αργά. Ωστόσο, η τυχαία συνάντησή του μ' ένα αγοράκι από την Αλβανία, φαίνεται να του δίνει την ευκαιρία να ξανακερδίσει εκείνες τις στιγμές. Ξεκινάει έτσι ένα μυστηριώδες ταξίδι και μια συγκινητική σχέση ανάμεσα στον συγγραφέα και το παιδί... Η ταινία έλαβε τον Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών 1998.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 17:00

Το βλέμμα του Οδυσσέα

Ο ελληνοαμερικανός σκηνοθέτης Α επιστρέφει μετά από πολλά χρόνια στην πατρίδα, αναζητώντας τρεις μπομπίνες ανεμφάνιστου φιλμ των Αδελφών Μανάκη, πιονιέρων του κινηματογράφου στα Βαλκάνια. Η απεγνωσμένη αναζήτηση του φιλμ όπου καταγράφηκε το πρώτο βλέμμα πάνω σε τούτη τη χερσόνησο, γίνεται ταυτόχρονα και η αναζήτηση ενός βλέμματος από πλευράς του Α (του Αγγελόπουλου, κατ' επέκταση), που ψάχνει έναν καινούργιο τρόπο να ξαναδεί τον κόσμο. Τώρα που όλες οι ιδεολογίες κατέρρευσαν, τώρα που το σοσιαλιστικό όνειρο κύλησε στο ποτάμι της Ιστορίας, η περιπέτεια του βλέμματος απέμεινε η μόνη περιπέτεια να αφηγηθείς... Η ταινία έλαβε το Μεγάλο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής και το βραβείο της Διεθνούς Κριτικής στο Φεστιβάλ Καννών, καθώς και το Félix των Κριτικών (ταινία της χρονιάς, 1995).

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 22:00

**THE MAKING-OF: ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
Ο άλλος μύθος**

της **Μαίρης Παπαλιού** (Ελλάδα, 1986)

Ταινία πάνω στα γυρίσματα του *Μελισσοκόμου* του Θόδωρου Αγγελόπουλου, που συμμετείχε στο 27ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, στο Διεθνές Φεστιβάλ Βιέννης 1987, στο Φεστιβάλ Καννών 1987 και στο Φεστιβάλ Καμπερ 1987.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 13:00

Το τέλος μιας τριλογίας

του **Χάρη Παπαδόπουλου** (Ελλάδα, 1991)

Επίσκεψη μιας μέρας στο γύρισμα της ταινίας *Το επίο στην ομίχλη*, του Θόδωρου Αγγελόπουλου, που έγινε στη Θεσσαλονίκη.

Παρασκευή 17 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 13:45

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Το κεφάλι γυρίζει LaCapraGira

του Αλεσάντρο Πίβα (Ιταλία, 1999/2000)

Το Μπάρι γίνεται το φυσικό σκηνικό για να ειπωθεί μια ιστορία αστεία, κωμική για δύο μικροκακοποιούς κι ένα μυστηριώδες πακέτο που ταξιδεύει από την Αλβανία προς την καρδιά της πόλης. Η παράδοση του στον παραλήπτη δεν είναι μια εύκολη υπόθεση καθώς το φορτίο είναι γεμάτο ναρκωτικά και κανείς δεν θέλει να το δει να πέφτει στα χέρια της αστυνομίας. Ακολουθώντας τις διαδρομές του, βρίσκεται κανείς χαμένος στην εσωτερική ζωή της πόλης, το παλιό κέντρο, τα απομονωμένα προάστια της, τα στέκια του υποκόσμου της, σε έναν ιδιαίτερα βαρύ χειμώνα.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 11:00

Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος Szczesliwy czlowiek

της Μαουγκορζάτα Σουμόφσκα
(Πολωνία, 2000)

Η μητέρα παλεύει να βρει δουλειά, ο γιος της προσπαθεί να κατανοήσει και να προσαρμοστεί στον καινούργιο σύγχρονο κόσμο. Η ζωή όμως στο φτωχό προάστιο της μεγάλης πολωνικής πόλης είναι δύσκολη. Ψευδαισθήσεις δεν υπάρχουν, ούτε ασφαλιστικές δικλίδες και ο γιος δεν διαδέχεται την ωριμότητα να αντιμετωπίσει την σκληρή πραγματικότητα. Η κατάσταση επιδεινώνεται όταν η μητέρα αρρωσταίνει ξαφνικά.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 12:30

Η διαρκής αναχώρηση της Πέτρα Γκόνινγκ The slow business of Going

της Αθηνάς Ραχήλ Τσαγκάρη
(ΗΠΑ-Ελλάδα, 2000)

Το στόρι αναφέρεται στην περιπλάνηση της Πέτρα Γκόνινγκ, μιας κοπέλας ελληνο-μεξικανικής καταγωγής στον κόσμο. Πρόκειται για μία από τους πολλούς πράκτορες μιας διεθνούς μυστικής υπηρεσίας που στέλνει εκατοντάδες «δέκτες» σ' όλη την υδρόγειο, προκειμένου να καταγράψουν τις εμπειρίες τους, χρησιμοποιώντας μάτια - φακούς. Ο κωδικός της επιχείρησης είναι «Οικουμενικό Νομαδικό Πρόγραμμα» ενώ όσα καταγράφει ο φακός της Πέτρα, υλοποιούνται τη νύχτα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου όπου διαμένει και σβήνουν απότομα το επόμενο πρωί που η ιδιόρρυθμη αυτή πράκτορας βγαίνει ξανά στους δρόμους.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 14:15

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 6

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μοναχικοί άνθρωποι / Samotari

του Νταβίντ Όντρισεκ (Τσεχία, 2000)

Ο Ρόμπερτ δουλεύει σε ένα ταξιδιωτικό γραφείο και τη βρίσκει με τον σκηνοθετή καθημερινά στιγμιότυπα από την τσέχικη ζωή, ως ατραξιόν για γιανπωνέζους τουρίστες. Είναι ο προξενιτής της παρέας. Ο Πίτερ εργάζεται ως ραδιοφωνικός παραγωγός και παίζει στον αέρα ήχους από την «πραγματική» ζωή, τους οποίους γράφει στο κασετόφωνό του. Ο Πίτερ τα έχει με την Χάνκα, την οποία κυνηγά απελπισμένα ο Όντρεϊ, ένας διακεκριμένος νευροχειρουργός, παντρεμένος με δύο παιδιά. Ένα της ναι και τα παρατάει όλα. Αν όλοι αυτοί σας φαίνονται άνθρωποι ηλικιωμένοι, θα συμπαθήσετε αμέσως την Βέσνα. Έφτασε στην Πράγα από τα Σκόπια, γιατί έχει υπόνοιες ότι εδώ θα προσγειωθούν τα UFO. Α, ξέχασα και τον Τζέικομπ. Σε μια διάλειψη μνήμης ξεκινά ότι έχει φιλενάδα και βγαίνει ραντεβού με την Χάνκα. Αυτή είναι η νέα γενιά της Πράγας του 2000. Φαινομενικά εκκεντρική, αληθινά προβληματισμένη και σε πλήρη σύγχυση. Καθένα α-

Η σουρεαλιστική πένα του Ζελένκα βάζει τους χαρακτήρες να στροβιλίζονται μέσα σε παράξενες καταστάσεις, τους διαποτίζει με καυστικό χιούμορ και παράλληλα τους κάνει καθρέφτες ενός κόσμου αλλόκοτα σκληρού.

πό τα πρόσωπα αυτού του καλειδοσκοπίου αντανakλούν ένα μέρος από το χάος που επικρατεί στη ζωή μας. Μπορεί να το ξεορκίζουν με τον χιούμορ και τον αυτοσαρκασμό των είκοσι και κάτι χρόνων τους, αλλά είναι εξίσου τρομακτικό αφού σχεδόν πάντα η προσπάθεια να έρθουν ο ένας κοντά στον άλλον καταλήγει στην απογοήτευση και τη μοναξιά.

Το Μοναχικοί Τύποι είναι «μια σύγχρονη ταινία που μιλάει τη γλώσσα της γενιάς του σήμερα». Η κάμερα του Όντρισεκ, ασυμβίβαστη στυλιστικά δίνει στην ταινία εκείνη την οπτική δύναμη που έκανε το περιοδικό Cinema να γράψει πως «πρέπει να δει κανείς το φιλμ για να καταλάβει ότι οι περισσότε-

ρες από τις λεγόμενες σύγχρονες ταινίες δεν είναι παρά μια ατελής καρικατούρα του σήμερα».

Όντρισεκ και Ζελένκα αποφοίτησαν από την περιβόητη Σχολή Κινηματογράφου της Πράγας. Ο Όντρισεκ συνέχισε τις σπουδές του και στο Columbia College του Σικάγου. Πριν ασχοληθεί με το σινεμά γύρισε πολλά βιντεοκλίπ, διαφημιστικά σποτ και ντοκιμαντέρ. Το 1996, χρονιά που στο τσέχικο box office έσπαγε ταμεία ο οσκαρικός Μικρός Κόλια, ο Όντρισεκ έκανε την έκπληξη. Η πρώτη του ταινία Whisper ήταν μια ανάσα δεύτερη από το διαμάντι του Γιαν Σβέρακ. Η συνεργασία Ζελένκα και Όντρισεκ αντιμετώπιστηκε ως το γεγονός της χρονιάς στην πατρίδα τους, καθώς και οι δύο είναι ιδιαίτερα δημοφιλείς, ειδικά στη νεολαία.

Τ.Π.

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Μαγιάτικα σύννεφα / Mayis sikintisi

του Νουρί Μπιλγκέ Σεϋλάν (Τουρκία, 2000)

Ο ήρωας της ταινίας είναι ο Muzzafer, ένας σκηνοθέτης που θέλει να γυρίσει μια ταινία στον τόπο καταγωγής του, ένα μικρό χωριό της Ανατολίας. Φτάνει στην μικρή κοινότητα για να κάνει την έρευνα του και ξαφνικά βρίσκεται αντιμέτωπος με τα προβλήματα της οικογένειάς του που ζει εκεί αλλά και του καλύτερου του φίλου Saffet, ο οποίος έχοντας αποτύχει για δεύτερη φορά να μπει στο Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης, ψάχνει για μια έξοδο διαφυγής. Ο Muzzafer θα του δώσει ένα ρόλο στην ταινία και μετά θα παδιαστεί με τα γυρίσματα, γυρνώντας την πλάτη στις αγωνίες των δικών του ανθρώπων. Όταν τελικά φτάσει η μέρα να πει «Κάμερα φώτα, πάμε», δ' αρχίσουν τα προβλήματα.

Ταινία καθαρά βιωματική, πατάει πάνω στην εμπειρία του σκηνοθέτη κατά τα γυρίσματα της πρώτης του ταινίας Kasaba το 1998. Ο Muzzafer είναι ο ίδιος ο σκηνοθέτης, η ιστορία του είναι η ιστορία του Ceylan και της οικογένειάς του, πολλά μέλη της οποίας παίζουν και στην ταινία. Κριτικοί χαρακτήρισαν το φιλμ μια «ποιμενική συμφωνία» κυρίως για τον βουκολικό χαρακτήρα των εικόνων του και την αυθεντικότητα των χαρακτήρων: δύο στοιχεία που διατρέχουν το σύγχρονο ιρανικό σινεμά ενώ δε δίστασαν να συγκρίνουν τη δουλειά του Τούρκου σκηνοθέτη με το κινηματογραφικό στυλ των Αμπάς Κιαροστάμι και Τζαφάρ Παναχί.

Στο 19ο Διεθνές Φεστιβάλ της Κωνσταντινούπολης κέρδισε το βραβείο καλύτερης ταινίας, το βραβείο Fipresci καθώς και το βραβείο Κοινού. Το τελευταίο έχει ειδικό βάρος αφού η υποτυπώδης αφήγηση στο φιλμ τού έδινε όλη την φόρα για να κουράσει τους θεατές. Αυτή είναι η δεύτερη ταινία του Ceylan, ο οποίος σπούδασε κινηματογράφο αφού αποφοίτησε από το Τμήμα Μηχανολόγων του Πανεπιστημίου του Βοσπόρου.

Τ.Π.

Χωρίς σοφιστείες, χωρίς όμορφους πρωταγωνιστές, χωρίς συγκρούσεις και μεγάλα λόγια προσεγγίζει με άκρατο μινιμαλισμό και μια ιδιόρρυθμη αίσθηση του χιούμορ την ζωή, όπως αυτή κυλάει καθημερινά μέσα στο χρόνο.

Η κρυφή ευτυχία της μελαγχολίας

Μαουγκορζάτα Σουμόφσκα, σκηνοθέτης της ταινίας Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος

Πώς προέκυψε το θέμα της ταινίας σας;
Η ταινία βασίζεται σε επηρώες που είχα, όπως τα συναισθήματα μου για τους γονείς μου αλλά και από τη λογοτεχνία, κυρίως από το έργο του Αλμπέρ Καμύ.

Δεν φοβηθήκατε να κάνετε μια μελαγχολική και στενάχωρη ταινία;

Την ταινία την έκανα παρατηρώντας τους ανθρώπους. Δεν ήθελα να είναι μόνο στενάχωρη και καταθλιπτική γιατί αυτό δε θα ήταν η αλήθεια. Πιστεύω πως στη ζωή γενικότερα, οι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν προβλήματα και δυσκολίες, τελικά φτάνουν μέσα από την τλαιπωρία αυτή σε μια ευτυχία. Είναι βέβαια ένας χριστιανικός τρόπος σκέψης αλλά ταυτόχρονα είναι καλό για μας ως ολοκληρωμένα ανθρώπινα πλάσματα να περνάμε μια τέτοια δοκιμασία. Σε κάθε δράμα υπάρχει και η καλή πλευρά. Είναι ίσως ένα παράδοξο αλλά γι' αυτό διάλεξα κι ένα τόσο ειρωνικό τίτλο όπως το Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος. Με ενδιαφέρει να ψάχνω τις ευτυχισμένες στιγμές μέσα στη δυστυχία των ανθρώπων.

Είστε επίσης βοηθός του διευθυντή της περίφημης κινηματογραφικής σχολής του Λοτζ. Μιλήστε μας λίγο για τη φιλοσοφία της σχολής. Στη σχολή μου υπάρχουν και υπήρχαν πολλοί καλοί δάσκαλοι όπως ο Κισλόφσκι. Είναι πάρα πολύ σοβαρό σχολείο και είναι πολύ δύσκολο να φοιτήσεις εκεί. Λόγω των αλληπάλληλων εξετάσεων λειτουργούμε κάτω από ένα στρες αλλά πιστεύω ότι η σχολή του Λοτζ είναι ένα καλό σχολείο και για τη ζωή γενικά. Πιστεύω ότι είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό σχολείο, ίσως το πιο σημαντικό στον κόσμο. Για μένα, η ίδια η εκπαίδευση είναι σημαντική. Από την άλλη, τον είσαι μέσα στη σχολή σου επιτρέπει να κάνεις πάρα πολλά φιλμ γιατί παίρνουμε πολλά χρήματα από το κράτος.

Έχετε κάνει πολλά ντοκυμαντέρ μικρού μήκους. Αυτό σας βοήθησε να φτάσετε σ' αυτή την ταινία;

Με το μικρού μήκους ντοκυμαντέρ Silence κέρδισα βραβείο στο φεστιβάλ του Τάμπερε ενώ ένα άλλο μικρού μήκους φιλμ μυθοπλασίας, συμμετείχε στο σπουδαστικό τμήμα στις Κάννες. Το να περάσω μια τέτοια επιλογή ήταν πολύ δύσκολο και σημαντικό και με βοήθησε να βρω πιο εύκολα τα χρήματα για την ταινία αυτή. Συνολικά, με τα ντοκυμαντέρ μικρού μήκους που έκανα, κέρδισα 20 βραβεία σε διάφορα φεστιβάλ στον κόσμο.

Πείτε μας για την ερμηνεία της μητέρας στο φιλμ, που είναι ίσως ο πιο δυνατός χαρακτήρας;

Η ηθοποιός της ταινίας έχει κερδίζει στο παρελθόν βραβείο ερμηνείας στις Κάννες, το 1962. Είναι πολύ κινηματογραφική, πολύ λιτή, δεν παίζει με θεατρικό τρόπο. Στο παίξιμο της δεν χρησιμοποιεί όλο το σώμα αλλά το πρόσωπο. Γι' αυτό και της έκανα πολύ κοντινά πλάνα.

Πώς δουλέψατε με τους ηθοποιούς της ταινίας;

Καταρχήν είναι όλοι επαγγελματίες και προέρχονται από το θέατρο. Κάναμε κάποιες πρόβες πριν αλλά κυρίως βασίστηκε στο γεγονός ότι κάθε ηθοποιός έμαθε όλο το ρόλο από την αρχή, κατάλαβε την ουσιαστικότητα αυτού που θα παίζει και προσπάθησε να βάλει κάτι από τον εαυτό του μέσα στο ρόλο. Κατά την άποψη μου, οι πολλές πρόβες στον κινηματογράφο δεν είναι καλές για το αποτέλεσμα της ταινίας. Για

μένα το φιλμ είναι θέμα της στιγμής που «σιχαλωτίζει» η κάμερα και γι' αυτό αφήνω ελευθερία στους ηθοποιούς μου. Το κυριότερο, ως σκηνοθέτης, είναι να πείσω όλους τους ηθοποιούς και τους συντελεστές της ταινίας γι' αυτό που έχω στο μυαλό μου. Μόνο έτσι θα πειστεί και ο θεατής. Όλη η διαδικασία της κινηματογράφησης λοιπόν έχει γίνει από πριν. Ξέρω από ποια γωνία θα τραβήξω, ο καμεραμάν και ο οπερατέρ

ξέρουν τη δουλειά τους με λεπτομέρεια και μόνο αν πρόκύψει κάτι το συζητάμε.

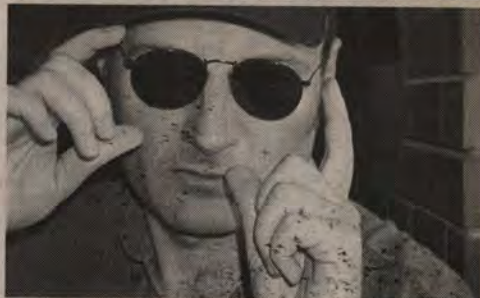
Ποια είναι τα επόμενα σχέδια σας;

Έχω ετοιμάσει το σκελετό για δύο ταινίες. Η πρώτη θα είναι ένα low budget φιλμ με λίγους ηθοποιούς και η δεύτερη θα είναι μια μεγαλύτερη δουλειά. Τώρα είμαι στη φάση της οργάνωσης. Είναι δύσκολο να βρεις λεφτά για να κάνεις καλλιτεχνικό φιλμ. Ίσως τελικά και να μην μπορέσω να το κάνω. Στην Πολωνία ενδιαφέρονται να κάνουν ταινίες που μοιάζουν με αμερικάνικες και θα πάει πολύς κόσμος να τις δει.

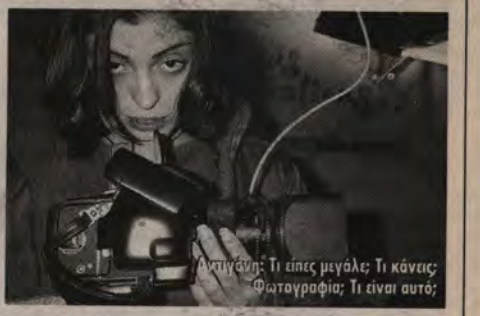
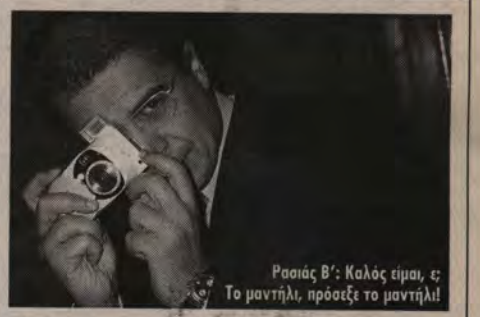
Υπήρχαν αντιρρήσεις γι' αυτήν την ταινία;

Η βασική αντίρρηση ήταν το γιατί να κάνω ένα τόσο μελαγχολικό έργο. Κάποιοι κριτικοί θεωρούν ότι πασαίνει σοβαρή ταινία για την ηλικία μου και ότι θα έπρεπε να ασχοληθώ με πιο ευτυχισμένα συμβάντα όπως να μιλήσω για παρές, φίλους, ελεύθερες νέες γυναίκες που έχουν προβλήματα με άνδρες, ακόμα για την ομοφυλοφιλία. Είναι φοβερό...

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΕΚΒΙΑΖΕΙ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥΣ

Η ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΕΚΔΙΚΕΙΤΑΙ!

Ένας Μεσσίας σε αναζήτηση ταυτότητας

Ντανιέλ Μπούρμαν, σκηνοθέτης της ταινίας Περιμένοντας τον Μεσσία

Πώς αναπτύξατε το σενάριο της ταινίας και πόσο χρόνο δουλέψατε για τη συγγραφή του;

Μου πήρε έξι μήνες και κατά τη διάρκεια του, βρισκόμουν στο εργαστήριο σεναριογραφίας του φεστιβάλ του Sundance, στην πόλη του Μεξικού. Εκεί είχα την ευκαιρία να δουλέψω με πολύ σημαντικούς σεναριογράφους, ένας από τους οποίους ήταν και ο σεναριογράφος του JFK. Δούλεψα μαζί του στην ανάπτυξη της ιστορίας και της δομής της ταινίας που ήταν αρκετά περίπλοκη.

Όπως ο ήρωας σας ο Άριελ, έτσι κι εσείς είστε Εβραίοι πολωνικής καταγωγής. Πρόκειται για αυτοβιογραφική ιστορία;

Και ναι και όχι. Είναι αυτοβιογραφική στην αίσθηση της εβραϊκής κοινότητας μόνο. Στην παιδική μου ηλικία υπήρχαν εκατομμύρια μικρές ιστορίες ανθρώπων που γνώριζα στην γειτονιά μου, από τους οποίους έχτισα τους χαρακτήρες. Είναι ένας τρόπος να βλέπω τα πράγματα. Οι γονείς μου είναι δικηγόροι και οι πληροφορίες μου για τους Εβραίους ήταν πολύ λίγες. Αρχισα να καταλαβαίνω για τις ρίζες μου και την καταγωγή μου, κάνοντας την ταινία. Όταν άρχισα να ταξιδεύω με την ταινία συνειδητοποίησα τη σημασία τους μεγέθους του Ολοκαυτώματος. Γιατί σε όλες τις χώρες ρωτούσα υπάρχουν Εβραίοι και πάντα η απάντηση ήταν: υπήρχαν.

Θα λέγατε ότι είναι μια πολιτική ταινία;

Εξαρτάται σε ποια χώρα δείχνω το φιλμ. Αν το δείξω στο Ισραήλ, ναι. Όχι όμως εκ πρώτης όψης. Μόνο βαθιά από πίσω υπάρχει μια άποψη

για τη διασπορά του Σιωνισμού. Ο χαρακτήρας μου μιλάει για το Ισραήλ αλλά ψάχνει για την ταυτότητα του στην χώρα που ζει. Για μια μένα η ταυτότητα και η κατάργηση των κοινωνικών διαχωρισμών ή η ένταξη στην κοινωνία είναι το ίδιο. Ο Άριελ δεν χρειάζεται να πάει σε «Κιμπούτς» για να βρει την ταυτότητα του, μπορεί να το κάνει κάλλιστα στην οικογένεια του μέσα, στη χώρα του, στην κοινωνία. Και δεν με απασχολεί μόνο η εβραϊκή ταυτότητα αλλά η ταυτότητα γενικά. Στην ταινία μιλάω για την κοινωνική ταυτό-

τητα, την σεξουαλική, την θρησκευτική. Δουλέψα πάνω σε τρεις διαφορετικούς τρόπους προσέγγισης του πως ορίζεται η ταυτότητα στο σύνολο της. Είναι αρκετά περίπλοκο.

Πώς ήταν να δουλεύει κανείς με την Στεφανία Σαντρέλι;

Ήταν πολύ εύκολο γιατί πρόκειται για μια Κυρία. Είναι μια πολύ καλή ηθοποιός και όταν κανείς δουλεύει με έναν καλό ηθοποιό, όλα είναι πιο εύκολα και πιο γρήγορα.

Ήσασταν επίσης διευθυντής παραγωγής της ταινίας Garage Olimpo που συμμετείχε στο 406 Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, αποσπώντας πολλά βραβεία. Μιλήστε μας για τις κινηματογραφικές παραγωγές στη χώρα σας. Πόσο εύκολο είναι να κάνει κανείς ταινίες εκεί;

Στην Αργεντινή, όλες οι δραστηριότητες της παραγωγής είναι πολύ δύσκολες γιατί η οικονομία είναι πολύ εύθραυστη και όλα αλλάζουν από μέρα σε μέρα. Κάθε πρωί βρίσκεις μια νέα αγορά, μια νέα κατάσταση αλλά αυτή τη φορά δούλεψα με Ευρωπαϊκό παραγωγό, ο οποίος είναι μια άλ-

λς νοοτροπίας. Θεωρεί ότι αυτή τη στιγμή όλος ο κόσμος είναι μια κινηματογραφική αγορά. Κι εγώ προσωπικά, δεν μπορώ να κάνω ταινίες, σκεπτόμενος μόνο την Αργεντινή.

Ποιο κομμάτι της ενασχόλησής σας με το σινεμά αγαπάτε περισσότερο;

Μου αρέσει πολύ όταν γράφω και όταν προωθώ την ταινία μου στα διάφορα φεστιβάλ του κόσμου, όπως κάνω τώρα.

Τα επόμενα σχέδια σας;

Τον Απρίλιο θα ξεκινήσω τη νέα μου ταινία στην οποία θα είμαι και παραγωγός. Είναι μια κωμωδία που διαδραματίζεται στην νοτιότερη πόλη του κόσμου. Βρίσκεται στο τέλος της Αργεντινής, κοντά στην Ανταρκτική και αφορά μια αεροσυνοδό. Έχει τίτλο Κάθε αεροσυνοδός πάει στον παράδεισο. Είναι μια ιστορία για τις αεροσυνοδούς, την μητρότητα και την αγάπη.

Πολιτική ταινία, κοινωνικά δράμα, τώρα κωμωδία. Ποιο είδος σινεμά σας αρέσει;

Λέω τις ιστορίες που θέλω να πω σε κάθε στιγμή της ζωής μου, χωρίς να σκέφτομαι τι μου αρέσει περισσότερο. Απλά κάνω την ταινία και μετά σκέφτομαι τις αντανάκλασεις της σε μένα και τον κόσμο. Είναι όπως όταν είσαι στο κρεβάτι με τον ή την σύντροφο σου. Χαίρεσαι τη στιγμή χωρίς να σκέφτεσαι. Μετά το τέλος αρχίζεις και μπαίνεις στη διαδικασία αυτή.

Γιατί κάνετε σινεμά;

Δεν μπορώ να φανταστώ κάτι άλλο, για μένα είναι το πιο ωραίο μέρος για να είσαι και η καλύτερη πιθανή ζωή. Με όλα τα προβλήματα, τις αγωνίες, τους πόνους, είναι η καλύτερη χώρα στον κόσμο για να ζήσεις. Παρόλο που προέρχομαι από οικογένεια νομικών και σπούδασα κι εγώ δικηγόρος, δεν μπορώ να φανταστώ κάτι άλλο από το σινεμά.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Γιούρι Στούπελ

για τη μουσική της ταινίας *Η εποχή των σεβών*

Ολόκληρη η ταινία, το θέμα και η ατμόσφαιρά της αποτέλεσε ερέθισμα για να γράψω τη μουσική. Αν θα έλεγα κάτι πιο συγκεκριμένο θα έλεγα ότι το θέμα της ταινίας είναι πολύ «σκληρό» και, γράφοντας μουσική κόντρα στη δράση, παρακολουθώντας τον ήχο του ρέκβιεμ, δίνεται περισσότερη έμφαση. Στην ταινία μας έχουμε δύο μεγάλους ρόλους, ο ένας είναι ο συγγραφέας κι ο άλλος είναι ο δημοσιογράφος. Οι ακραίες καταστάσεις των δύο παραπάνω, έρωτας-βία, αποτέλεσαν βασική έμπνευση και ισχυρό έναυσμα για αν συνθέσω τη μουσική αυτής της ταινίας.

Γιάννης Ζουγανέλης

για τη μουσική της ταινίας *Βασίλισσα μαϊμού*

Η ταινία έχει ένα υποχθόνιο ηθοπλαστικό χαρακτήρα, και για αυτό πιστεύω ότι είναι και δύσκολη ταινία. Αυτό το αίσθημα εγώ θέλησα να κάνω μουσική, και με τον δικό μου τρόπο να τονίσω τον υποχθόνιο τρόπο του ήρωα που ελίσσεται μέσα στην ιστορία. Ο ήρωας που υποδύομαι εγώ είναι ένας υποκριτής, ένας ψεύτης, ένας τύπος που δεν καταλαβαίνει πότε λέει αλήθεια και πότε ψέμματα, ένας άνθρωπος με πολλές υποστάσεις χωρίς ουσιαστικά να είναι σοβαρό πρόσωπο. Βασικά είναι ένας αφελής άνθρωπος που δημιουργεί παντού προβλήματα. Σ' αυτόν τον άνθρωπο στήριξα το χρώμα της ταινίας και της μουσικής μου. Είναι αλήθεια ότι στην ταινία αυτή ήταν ιδιαίτερο το ότι είχα δύο «ρόλους», αυτόν του ηθοποιού κι αυτόν του μουσικού. Φυσικά έχω την ευθύνη και για τα δύο, πρέπει όμως να ομολογήσω ότι αυτό που κάνω πιο άνετα και με περισσότερη σοφία είναι η μουσική μου.

Νίκος Μπαργκιάκης

για τη συνεργασία του με τον Νίκο Περάκη

Με τον Νίκο Περάκη συνεργαζόμαστε εδώ και πολλά χρόνια. Έχω κάνει τη μουσική για όλες τις ταινίες του. Επομένως έχω εκ προοιμίου μια γνώση και αυτόματα μια αίσθηση για το τι επιδιώκει στις ταινίες του. Ο Περάκης είναι ένας εντελώς ιδιαίτερος σκηνοθέτης, είναι ένα «πράγμα του διαόλου» που λέμε εμείς στην Κρήτη και πιστεύω ότι είμαι ο μόνος που θα μπορούσα να του κάνω μουσική για τις ταινίες του. Γιατί; Γιατί ζητάει πράγματα όχι απλώς «αντιμουσικά» ή «εξωμουσικά», ζητάει πράγματα «παλαβά». Κι όμως πολλές φορές, χωρίς να ξέρει τι ακριβώς θέλει από μένα και τη μουσική μου, καταφέρνει να ξυπνήσει μέσα μου παλμούς. Εκεί ίσως παίζεται κι όλη η ιστορία. Βέβαια, όταν μου λέει «να σου φέρω κάτι ν' ακούσεις;» να καταλάβεις πως περίπου ήθελα να είναι η μουσική μου, με δαιμονίζει και του λέω «αν μου φέρεις μουσικές θα σε διώξω έξω από την πόρτα! Δε θα μου φέρεις άλλη μουσική, τη μουσική θα την κάνω εγώ.» Και τελικά μου λέει πάντα: «εφες δίκιο». Στην *Θηλυκή εταιρεία* του είπα κάποια στιγμή: «δεν μπορώ να την κάνω, δώστην σε κάποιον άλλο.» Και μου απάντησε: «πού να τη δώσω, ποιος μπορεί εμένα να με παλέψει;» Έτσι καταλήγουν όλοι οι καυγάδες μας. Μη νομίζετε πως είναι πάντα εύκολο.

Συνεντεύξεις: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Η εποχή των σεβών

του Δημήτρη Μελέτη

Προκειμένου να συλλέξει πρωτότυπο και αυθεντικό υλικό για το επόμενο βιβλίο του, ένας -πρώην αναρχικός- συγγραφέας συχνάζει σε λούμπεν μπαράκια και συναναστρέφεται περιθωριακούς. Όταν ήδη συνδεθεί ερωτικά με μια δημοσιογράφο, ανακαλύπτει αργά και επώδυνα την αλήθεια, ξετυλίγοντας το γαϊτανάκι των συμπτώσεων που τον συνδέει μαζί της. Θύμα και θύτης στη σκευωρία που του στήνουν ο αρχηγός της τρομοκρατικής οργάνωσης και ο πρώην πεδερός του και αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών, ο συγγραφέας σκοτώνει, βιάζει, βασανίζει και γίνεται υποχείριό τους. Τελικά η ασεβής συμφωνία επιτελείται και η τάξη επανέρχεται στο βασίλειο. Η εικόνα παγώνει με το συγγραφέα, προδομένο και πολιορκημένο, να στρέφει το όπλο στην κάμερα, μονολογώντας: «ήμουν δώδεκα χρονών, ο πατέρας ήταν φυλακή, είχα ένα δένδρο στην αυλή...» Κοινωνικόπολιτικού περιεχομένου πικρή σάτιρα με στοιχεία νουάρ είναι, σύμφωνα με το δημιουργό της, «ένα «προβοκατόρικο» ταξίδι στο μυαλό του θεατή, όπου η ποίηση «αγκαλιάζει» το ρεαλισμό, με διάθεση ταχυδακτυλουργική, έτσι που να μην έχει σημασία ο τόπος και ο χρόνος». Επιλέγοντας άλλοτε το έγχρωμο, «ένα έγχρωμο άρρωστο», όπως λέει, κι ενίοτε το ασπρόμαυρο, ο φακός του Δημήτρη Μελέτη

επιδιώκει να «ζυγώσει τους ηθοποιούς αφαιρετικά», για να αναδείξει στιγμές μύχιες και καταστάσεις ακραίες, αφού για το σκηνοθέτη και πρωταγωνιστή της «η τέχνη είναι ακραία από μόνη της».

Β.Π.

Βασίλισσα μαϊμού

του Χριστόφορου Χριστοφή.

Η ταινία περιγράφει ένα αλλόκοτο ταξίδι εν πλω που διαδραματίζεται την άνοιξη του 1999 και όπου φάρσα και κωμωδία «συναντιούνται ταυτόχρονα με κάποια πικρή γεύση της ζωής». Ένα αγκυροβολημένο μεσοπέλαγα καράβι, προερχόμενο από Μαυροβούνιο για Πειραιά, είναι ο τόπος συνάντησης διάφορων απίθανων τύπων: τυχαίοι και τυχοδιώκτες, ύποπτοι και καχύποπτοι, άνθρωποι - μύθοι ή μυθομανείς, ακραίοι - ή συχνά - αναγνωρίσιμοι χαρακτήρες, με παρελθόν αιγιματικό και παρόν μάλλον ιλαροτραγικό, συνεπιβάτες σε ένα... διαβαλκανικό πλοίο των παρανόμων! Αλήθεια ή ψέμα; Ο σκηνοθέτης αφήνει τα ερωτήματα να πλανώνται. Πρόκειται για παρωδία του Οιδίποδα επί Κολωνών σε καταστρώματα, σαλόνια και καμπίνες; Η μήπως δημιουργός της εκπληρώνει μία παλιά του επιθυμία να φτιάξει μια ασπρόμαυρη ταινία που δεν θα έχει καμιά σχέση με τις προηγούμενες δουλειές του;

«συμπλέουν» επίσης ο Αίσωπος, ένας μπεκρής αλήτης που σχολιάζει τα γεγονότα του κόσμου, ισορροπιστές, μάγοι ή υποψήφιοι δολοφόνοι και ένας αιώνιος εραστής, ο Φεντερίκο. Ένα περιπετειώδες οδοιπορικό ξεκινά και στη μιάμιση ώρα που διαρκεί «εξελίσσεται σαν ένας απίθανος αγώνας δρόμου στο ποιος θα ξεπεράσει τον άλλο στην μυθομανία ή στην πιο τρελή αλήθεια».

Β.Π.

Το μήλο της έριδος

του Βασίλη Μπουντούρη

Με μήλο της έριδος μια γυναίκα ανάμεσα σε δυο άνδρες, η ιστορία που περιγράφει η ομώνυμη ταινία του Βασίλη Μπουντούρη αναφέρεται σε μια αρχετυπική σύγκρουση μεταξύ δυο αδελφών. Κεραμίστες στο επάγγελμα, τα δυο αδέλφια δουλεύουν αρμονικά στο εργαστήρι αγγειοπλαστικής που κληρονόμησαν από τον πατέρα και τον παππού τους. Ο μικρότερος Ντίνο είναι ελκυστικός και ανοιχτόκαρδος, η «καλλιτεχνική» φλέβα της οικογένειας. Ο Νίκος, πάνω από τα τριάντα, είναι περισσότερο επιτήδειος στο να πουλάει και μάλλον κλειστός χαρακτήρας. Την ήδη ανταγωνιστική σχέση των δύο αδελφών επιτείνει με την παρουσία της η Μπέτυ, μια όμορφη και φιλόδοξη διακοσμήτρια που μπαίνει στην οικογένεια, όταν παντρεύεται το Νίκο. Ο απωθημένος πόθος της για τον Ντίνο όμως, που νομίζει πως τη σνομπάρει, δεν μπορεί να παραμείνει στο σκοτάδι. Η συμβίωση γίνεται ολοένα και περισσότερο δυσβάσταχτη, ο πειρασμός είναι καθημερινός. Η ρήξη είναι αναπόφευκτη, όπως και το σμίξιμο των δυο ερωτευμένων. «Στην ταινία μου η σύγκρουση των σχέσεων διεξάγεται χωρίς όρους και όρια», λέει ο σκηνοθέτης, εξηγώντας την σκοτεινή πολλαπλότητα των πρώων της ιστορίας του, στην οποία πρωταγωνιστούν οι Κατερίνα Σαββοπούλου, Κώστας Καζανάς, Κρατερός Κατσούλης κ.ά.

Θηλυκή εταιρεία

του Νίκου Περάκη

Ο Νίκος Περάκης δεν έχει πάψει να αποτελεί τον βασιλιά της σύγχρονης ελληνικής κωμωδίας. Με τα *Άρπα κόλα*, *Λούφα και παραλλαγή* και *Βίος και πολιτεία* λατρεύτηκε στη δεκαετία του '80, ενώ μετά από δεκαετή σιγή επέστρεψε το 1997 με το *Προστάτης οικογενείας*. Η *Θηλυκή εταιρεία* του Νίκου Περάκη έρχεται φέτος να μας δείξει την αθέατη και επιμελώς κρυμμένη πλευρά της ζωής στην σύγχρονη επαρχιακή (και όχι μόνο) κοινωνία. Σε σενάριο δικό του και της Κατερίνας Μπέη ο σκηνοθέτης επενδύει σε μια πολυμελή ομάδα ηθοποιών. Σμαράγδα Διαμαντίδου, Μαρία Γεωργιάδου, Σόφι Ζανίνου, Κάτια Νικολαΐδου, Χριστίνα Θεοδωροπούλου και Τάνια Καψάλη είναι οι στερημένες κυρίες της «θηλυκής εταιρείας», ενώ εμφανίζονται και οι Νίκος Καλογερόπουλος και Δημήτρης Τζουμάκης στους λιγοστούς ανδρικούς ρόλους. Έξι σύζυγοι παραγόντων μιας πόλης μαζεύονται σε μια γκαρσονιέρα και συντονίζουν την ερωτική τους ζωή. Είναι μια τραπεζικός, μια κομμώτρια, μια ιδιοκτήτρια φροντιστηρίου, μια οδοντίατρος, μια τραγουδίστρια και μια... χήρα.

Β.Π.

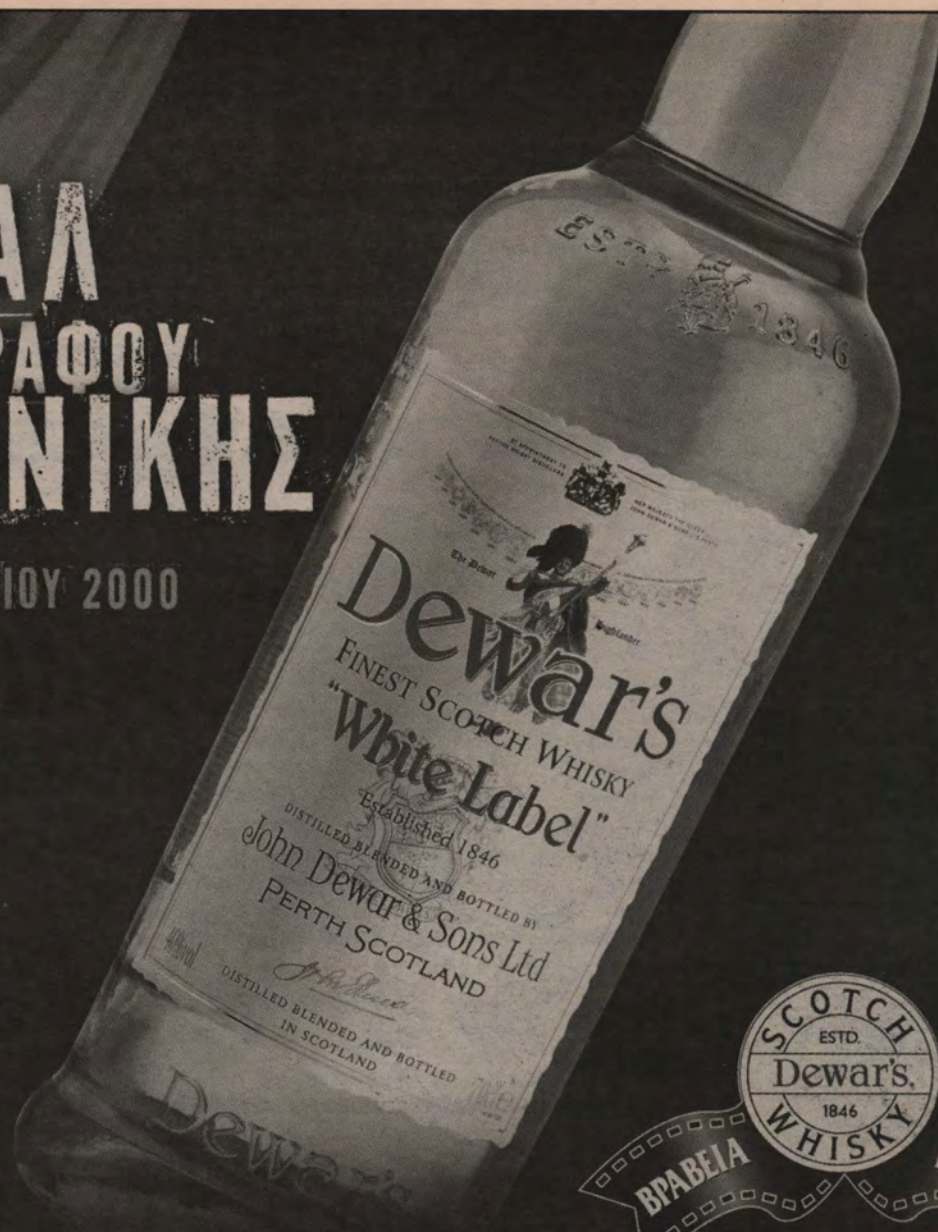
Δ.Ε.

•Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film

Institutions

of South

Eastern

Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο συνεργασίας για το μέλλον του κινηματογράφου στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

Αλβανία

Βοσνία Ερζεγοβίνη

Βουλγαρία

Κροατία

Κύπρος

ΠΓΔΜ

Ελλάδα

Ρουμανία

Σλοβενία

Τουρκία

Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου
Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586
fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics
DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΓΙΟΣ

Σε είδα

να 'σαι αόρατος

Μυθιστόρημα

«Ο έρωτας και μόνο αυτός πηγή της ιστορίας». Και στη σημερινή Αθήνα, μια παρέα νέων αποφασίζει να ζήσει μαζί. Με τον έρωτά τους και με Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα ζωντανεύουν μια παρατημένη πολυκατοικία στον Κεραμεικό. Εχθρός τους η εξαφάνιση κάθε συναισθήματος από διάνοιες της επιστήμης και της εξουσίας, που για τη δόξα, τα βραβεία και τα εκατομμύρια πειραματίζονται πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση σε εργαστήρια πολυεθνικών για την ανακάλυψη νέων γονιδίων. Ζούμε, άραγε, το τέλος της ανθρώπινης φύσης; Τώρα, στο μηδέν του έρωτα: «Σε είδα να 'σαι αόρατος».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 – FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Η τέχνη εμπειριέχει την αμφισβήτηση

Δημήτρης Μελέτης, σκηνοθέτης της ταινίας *Η εποχή των ασεβών*

Ποιους χαρακτηρίζετε ασεβείς; Όλους μας. Όλοι έχουμε ευθύνη για αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Με αυτή τη λογική όλοι πρέπει να καταθέσουμε την άποψή μας, να επαναπροσδιοριστούμε και να επαναπροσδιορίσουμε πράγματα. Αυτό για το οποίο πρέπει να πολεμήσουμε, είναι αυτή η διάλυση του κοινωνικού ιστού. Οφείλουμε να κοινωνικοποιηθούμε, για να μην αφήνουμε τις συμμορίες να βολεύονται. Η *Εποχή των Ασεβών* είναι μια ταινία που ταξιδεύει γρήγορα. Που ξαφνιάζει το θεατή, τον σοκάρει, τον συγκινεί, αναστατώνει το μυαλό του, απογυμνώνοντας την πραγματικότητα με την εικόνα και το λόγο, αλλά δεν ξεχνά να του θυμίζει ότι βλέπει κινηματογράφο.

Η εποχή «σηκώνει» τη συλλογική δράση και τη μάχη καλλιτεχνική δημιουργία; Το ατομικό είναι μέρος του συλλογικού. Πιστεύω ότι η καθημερινότητα του καθένα ξεχωριστά είναι κατάθεση πολιτική. Ζούμε σε μια κοινωνία παρακαμιακή και αν κλείσουμε τα μάτια, το μόνο που θα καταφέρουμε είναι να

χειροτερεύουμε τα πράγματα. Είναι καιρός να κάνουμε επίθεση στις μάζες, εμείς οι σκηνοθέτες, εσείς οι δημοσιογράφοι, όσοι είμαστε υποψιασμένοι τελοσπάντων...

Εσείς ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και άνθρωπος της τέχνης, με ποιο τρόπο το κάνετε;

Ο τρόπος που διάλεξα να μαθαίνω είναι να βασιζομαι πάνω στα δικά μου όνειρα. Έτσι όλη αυτή η ανησυχία, όλη η δοκιμασία στο καθημερινό γίνεσθαι και σε όλα τα επίπεδα από το οικολογικό, το πολιτικό ή το κοινωνικό και οικονομικό με βοήθησε να κάνω αυτήν την ταινία. Είναι η κατάθεσή μου. Είναι προϊόν δοκιμασίας, είναι το ξέσπασμά μας. Κάθε ταινία νομίζω ότι είναι πολιτική

πράξη... Ο υποφαινόμενος έχει την άποψη ότι μόνο η διαπαιδαγώγηση των μαζών και η αφύπνιση μπορεί να οδηγήσει σε ρήξη με την κυρίαρχη λογική που ολοφάνερα οδήγησε τον πλανήτη γη στο χείλος του γκρεμού. Είναι η συμμορία ηλιθίων που, όπως λέει ο Τσόμσκι, δυστυχώς κυβερνάει τον κόσμο. Αυτό δεν σημαίνει πως θα σηκώσουμε τα χέρια. Επειδή θεωρώ τη ζωή μη ανταλλάξιμη αξία θεωρώ χρέος μου να καταξιώνω καθημερινά τη ζωή, ικανοποιώντας ανάγκες και επιθυμίες στο μέτρο του εφικτού, αλλά και να το καταθέτω αυτό. Πιστεύω στο λόγο, γιατί λειτουργεί με τη λογική του big bang. Ο λόγος μπορεί να απλώνεται, να δημιουργεί τυφώνες, να αφυπνίζει συνειδήσεις. Ξέρετε περισσότερο με φοβίζει η παθητικότητα των μαζών, παρά ο κανιβαλισμός της εξουσίας...

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

Η έλλειψη δράσης είναι επιλογή μου...

Γιώργος Ζαφεύρης, σκηνοθέτης της ταινίας *Εφήμερη πόλη*

Η ταινία απαιτεί μήπως από τον θεατή την αυτογνωσία; Αναγνωρίζω ότι χρειάζεται προσπάθεια από το θεατή για να ακολουθήσει αυτό το ταξίδι. Προσπάθεια την οποία θεωρώ απαραίτητη προϋπόθεση για κάθε έργο τέχνης, την ενεργή δηλαδή παρουσία του θεατή. Ήθελα να κάνω μια ταινία «πνευματική», όχι «κουλτουριάρικη».

Το να είσαι πνευματικός απαιτεί ειλικρίνεια, όχι αναφορές και κανόνες. Για να διαβάσεις μια ταινία δεν απαιτούνται θεωρητικές γνώσεις. Αρκεί να της αφιερώσεις, να την παρακολουθήσεις, να μηθείς στην εσωτερική της διαδρομή. Να ακολουθήσεις το ταξίδι της, μέσα από το δικό σου μάτι, με τη βοήθεια του δικού σου οπλισμού. Το παραμύθι και το όνειρο είναι ένας κοινός τόπος, όλοι έχουμε αναφορές σε αυτό.

Εμπνέετε πολύ στην ιδέα του ταξιδιού. Σας ενδιαφέρει η πορεία του ήρωα να καταλήξει κάπου; Όχι, ο ήρωας δεν καταλήγει πουθενά. Όπως και στο ταξίδι της ζωής... Σημασία έχει η διαδρομή. Το τέλος και η κατάληξη είναι άγνωστα. Από τη μέση της ταινίας και μετά, όταν ο ήρωας από παρατηρητής γίνει κομμάτι αυτού του κόσμου, δηλαδή όταν χάσει όλα τα βασικά του εργαλεία αναγνώρισης, όπως το χάρτη του, το όχημα που τον μεταφέρει ή τις φωτογραφίες της νεκρής μητέρας του, γίνεται ένα με τον κόσμο.

Πώς πραγματοποιείται αυτό; Οι τόποι είναι γνωστοί. Είναι το παραμύθι, το όνειρο ή μια συνάντηση με ένα πρόσωπο. Α-

πλά πράγματα. Προσπάθησα να βρω τον κοινό τόπο από κοινές οδούς. Με αυτήν την έννοια επιμένω ότι δεν είναι μια κουλτουριάρικη ταινία...

Εμπνέετε επίσης στο θέμα της ετερότητας. Το θέμα σας είναι ο άλλος;

Ο Άλλος είναι απειλητικός όταν είναι μακριά, όταν είναι απροσπέλαστος και παρμένει άγνωστο τοπίο. Όταν όμως τον πλησιάζεις στη διάρκεια της διαδρομής, ανακαλύπτεις τον κοινό τόπο με τον άλλο ταξιδευτή. Στην ταινία, διανύουν διαφορετικές διαδρομές ο καθένας. Ο ένας αναζητά ένα κομμάτι από το όνειρο και το παρελθόν, ο άλλος αναζητά μια νέα πατρίδα. Γενικά όλα τα πρόσωπα είναι «ανοιχτά» ως σχήματα, οι χαρακτήρες είναι ανοιχτοί, κινούνται όμως προς μια ολοκλήρωση. Η επαγωγική σχέση που δημιουργείται μεταξύ τους, στις συναντήσεις τους, είναι που φωτίζει το «μέσα» του καθένα. Για αυτό επέλεξα να κάνω μια ταινία μη δράσης, όσο κι αν το ρίσκο που φέρνει η έλλειψη δραματικών στοιχείων είναι μεγάλο...

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

Η μουσική που ανάβει το φως

Βασίλης Ντούρος, σκηνοθέτης της ταινίας *Το φως που σβήνει*

Περί αισθητικής πρότασης; Ο ρυθμός της ταινίας χαρακτηρίζεται από γρήγορη εναλλαγή πλάνων και κίνηση κάμερας, πάνω και κοντά στα πρόσωπα των ηρώων μας. Κίνηση που αντανάκλα αυτό που παίζεται εντός τους και όχι μόνο την εξωτερική πλοκή των καταστάσεων. Ο ήχος παίζει καθοριστικό ρόλο στην ταινία, καθώς ο πρωταγωνιστής καταδύεται σ' έναν εσωτερικό χώρο έμπνευσης, όπου τα ε-

ξωτερικά ηχητικά ερεθίσματα μεταφράζονται σε συνδυασμούς μουσικών αρμονιών και εκφράζονται μέσα από τον αυτοσχεδιασμό του μουσικού του οργάνου. Η άμπωτη του οπτικού

ερεθίσματος στα μάτια του παιδιού προκαλεί μια πλημμυρίδα ακουστικών αισθήσεων, η οποία γεννιέται από τη μυστική του ένωση με την ίδια την πηγή της έμπνευσης, το «όνειρο».

Ποια είναι η προσωπική σας σχέση σας με τη μουσική; Την αγαπώ πολύ. Η ταινία μου είναι ένας ύμνος για τη μουσική και θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό που συνεργάστηκα με το συνθέτη Δημήτρη Παπαδημητρίου. Το *Φως που Σβήνει* εί-

ναι μια ταινία γεμάτη εικόνες που μιλούν όμως για ήχους και μουσική. Η περιπέτεια του μικρού αυτοδίδακτου μουσικού, που χάνει σταδιακά το φως του αλλά κερδίζει μια ιδιαι-

τερη μουσική ευαισθησία, που τον καθιστά ικανό να μετέχει στο μυστήριο της ζωής και στους εσωτερικούς ρυθμούς της φύσης, με συγκίνησε ιδιαίτερα γιατί με ανάγκασε να συνειδητοποιήσω ότι η φύση προστατεύει τα πλάσματά της, ακόμα κι αυτά που θεωρούμε αδικημένα. Η μουσική είναι δημιουργία και τη δημιουργία πρέπει να την προστατεύουμε. Γιατί η δημιουργία δεν είναι μόνο για να θαμπώνει μάτια και να χαϊδεύει αυτιά, αλλά για να μπαίνει στις ψυχές. Να μπαίνει και εκεί να φυτεύει την αγάπη. Η ταινία αυτή είναι μια ταινία που απευθύνεται στον άνθρωπο, αποδεικνύοντας ότι το ταλέντο και η δημιουργία δεν εγκλωβίζονται στο σκοτάδι ή στις ανθρώπινες αδυναμίες.

Συνέντευξη: Βούλα Παλαιολόγου

«Τώρα είναι το μέλλον» στην ταινία *Κανείς δεν κάνει σ' όλα*

«Η ταινία προβάλλει στο πολύ κοντινό μέλλον τους φόβους, τις ελπίδες και τα όνειρα μιας ομάδας διαφορετικών μεταξύ τους ανθρώπων, που ψάχνουν τους δικούς τους που αγνοούνται. Το θέμα αγνοούμενοι, δηλαδή αυτοί που σύμφωνα με τα συναισθήματα των δικών τους ανθρώπων είναι «νεκροί χωρίς αποδείξεις, άρα πιθανόν και ζωντανοί», δεν περιορίζεται στον αγνοούμενο ναυτικό της πρώτης μας ιστορίας, ούτε στις άλλες περιπτώσεις αγνοούμενων που συναντάμε στην ανάπτυξη της (πχ. πολέμου, πρόσφυγας κ.ά), ούτε ακόμη στον αγνοούμενο «άλλο», αυτόν δηλαδή που δεν έχουμε δίπλα μας, είτε γιατί δεν έμεινε, είτε γιατί δεν ήρθε ποτέ. Η ταινία κυρίως προβληματίζεται για το αγνοούμενο ανθρώπινο είδος, μπροστά σε μια ενδεχόμενη οικολογική καταστροφή, κάτω από τη συνεχή επιβάρυνση της ατμόσφαιρας και του περιβάλλοντος. Για αυτό το λόγο και η προβολή της δράσης γίνεται στο μέλλον και μάλιστα στο πολύ κοντινό...»

Διονύσης Γρηγοράτος, σκηνοθέτης

«Η αφήγηση της ταινίας έχει τη φόρμα ενός σύγχρονου φιλμ νουάρ στα «καθ' ημάς», με άξονα τη μοναχική πορεία ενός άνδρα με παρελθόν, έναν «αυριανό Μάρλουν» που σε μια οριακή κρίσιμη φάση της ζωής του ανασύρει τις γνωστές νουάρ ατάκες: «Βιάζομαι να τελειώσω. Με κυβερνούν δυνάμεις που φαίνεται δεν περιορίζονται γύρω μου...» Η απρόβλεπτη και συναρπαστική συνάντησή του με τη γυναίκα ενός αγνοούμενου ναυτικού, την Τούλα με τα μαύρα, τον σώζει από τα μολυσμένα νερά της θάλασσας, δίνοντάς του μια δεύτερη ευκαιρία, «και μάλιστα, χωρίς τις συστολές της μήτρας, χωρίς σχολείο ξανά και στρατιωτικό.»

Σ' αυτή τη νουάρ αφήγηση με άξονα τον ΑΝΔΡΑ, συγκλίνουν άλλες δυο επί μέρους αφηγήσεις, δεμένες οργανικά με το ύφος της ταινίας: η μια εκφράζεται με τη γλώσσα του κομπούτερ και η άλλη με τη γλώσσα του κόμικ. Και οι τρεις αφηγήσεις, δεμένες στη λογική της φιλμ νουάρ ταινίας, ο απρόσμενο φινάλε μιας «νουάρ φαντασίωσης»...

Νίκος Αξαράλης, παραγωγός

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Γιώργος Κατζηνάσιος

για τη μουσική της ταινίας *Εφήμερη πόλη* Α. Ε.

Από την πρώτη στιγμή που διάβασα το σενάριο κατάλαβα ότι δεν έπρεπε να σκεφτώ σαν μουσικός που αναλαμβάνει να γράψει μια μουσική που θα υπηρετούσε την ταινία με την κλασική έννοια της μουσικής υπόκρουσης. Η μουσική έπρεπε να αναδεικνύει τα επί μέρους γεγονότα της ταινίας με την τεχνική μιας μουσικής που θα έγραφα για ένα ντοκυμαντέρ. Για κάθε σκηνή που έπρεπε να βάλω μουσική έβλεπα την εικαστική της άποψη και όχι την συναισθηματική. Για να πετύχω αυτό που ήθελα σημαντικό ρόλο έπαιξε το γεγονός ότι αποφασίσαμε με τον Αντώνη Κόκκινο, πριν ακόμα αρχίσουν τα γυρίσματα το μουσικό είδος της ταινίας να χαρακτηρίζεται από «καθαρόαιμη» τζαζ. Το δογματικό ύφος της τζαζ, όπως οι περισσότεροι γνωρίζουν, πλανάται ηχητικά στην «ατμόσφαιρα» σαν μουσική εικόνα και δεν δαγίζει την υπόστασή της για να παραχθούν συγκινήσεις και συναισθήματα, όπως συμβαίνει όταν χρησιμοποιούμε φόρμες και ήχους της συμβατικής σκέψης μιας μουσικής υπόκρουσης. Υπάρχει ένα τραγούδι στην ταινία, οι στίχοι του οποίου είναι παραφθορά της γλώσσας Σουαχίλι και το οποίο το συνέθεσα με αφορμή το διαδοχικό πέρασμα που κάνει ένας περιπλανώμενος έγχρωμος από την κεντρική Αφρική. Σε κάθε σκηνή που τον βλέπουμε, ακούγεται μια μουσική φράση που παίζει ο ίδιος στο φλάουτο. Αυτή η μουσική φράση είναι το κεντρικό μουσικό θέμα της ταινίας το οποίο εξελίσσεται σε ένα θριαμβευτικό Αφρικάνικο ύψους τραγουδιού με το οποίο τελειώνει η ταινία.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Der überfall

The holdup

Florian Flicker

AUSTRIA, 2000

Powerful, tense and cuttlingly witty, Florian Flicker's latest film, *Holdup*, drops us in the middle of a microcosmic and claustrophobic power struggle, each of the combatants attempting to take control of a situation that is rapidly deteriorating around them. This brazen and outlandish film takes us to the ends of audacious inventiveness and fearless wit, utilizing all the ingenuity and comic timing of two of Austria's most famous and outrageous comics, Roland Düringer and Josef Hader, to truly devilish ends.

Düringer plays Andreas, a would-be stick-up man looking for a quick score. His skewed sense of detail leads him into a humble tailor's shop, but after a brief exchange with the cranky tailor (Joachim Bissmeier) and his inane customer (Hader), Andreas realizes he's about to receive much more than just the meagre sum in the till. Trapped inside the shop by the surrounding police, the trio lock horns in an intense and often insane battle of wits. The power-jockeying infuses the film with one-liners, hilarious situational gags, lengthy pontifications on the nature of humanity, irrational monologues, and some of the most inventive and memorable improvisation ever captured on film. As the situation becomes more and more absurd, the humour takes a black and deeply ominous turn. Flicker steadily builds the tension as the trio play out their Beckett-like encounter to its inevitable, diabolical conclusion.

Bissmeier is the perfect foil for the antics of Düringer and Hader, playing the straight man to their Punh and Judy performance. There is an ironic sense of the macabre throughout, as each of our anti-heroes tries to outperform the other in this twisted game of change and circumstance. *Holdup* is a fast and frantic response to the nature of uncertainty, an all-out battle of sarcasm and one-upmanship that pushes its actors to their physical, comical, and emotional limits.

Dimitri Eipidis

Μαραθώνιος Νέων Οριζόντων

Σήμερα στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ
στις 00:30 το πρωί

Θυμάστε τον μαραθώνιο του 1ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης; Μείνετε άπντοι με τη διασκεδαστική εκδρομή του καταλανού Νίκο στο εξοχικό του συμμαθητή του Ντάνι, *Κράμπιακ* (90'), με την υπερβατική διαδρομή του ερωτευμένου ζευγαριού που φαντάστηκε ο γερμανός σκηνοθέτης Philippe Gröning στο *Αγάπη, Χρήμα, Αγάπη* (134') και με τις σεξουαλικές αναζητήσεις της ιταλίδας Asia Argento στη *Ροζ Ντίβα* (91').

Η αντοχή σας αμοιβάται με ηρωινό.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Πιθανοί κόσμοι / Possible worlds

του Ρομπέρ Λεπάζ (Καναδάς, 2000)

Ο Τζορτζ Μπάρμπερ φαίνεται να είναι ένας συνθησιμικός άνθρωπος με μια απίστευτη ικανότητα: μπορεί να υπάρχει σ' έναν άπειρο αριθμό πιθανών κόσμων ταυτόχρονα. Δύο αστυνομικοί καλούνται στον τόπο ενός αποτρόπαιου εγκλήματος. Ο Τζορτζ Μπάρμπερ έχει δολοφονηθεί, και ο εγκέφαλός του αφαιρεθεί. Ποιο να 'ναι το κίνητρο ενός τέτοιου εγκλήματος; Η αναζήτηση στοιχείων μάς μεταφέρει μέσα στις αναρίθμητες ζωές του Τζορτζ Μπάρμπερ, καθεμιά τους διαφορετική, αλλά και όλες τους, κατά κάποιο τρόπο, ίδιες. Στο μεταξύ, οι αστυνομικοί οδηγούνται στον αινιγματικό δόκτορα Κλέμπερ, ο οποίος προτείνει μια θεωρία για το λόγο που το σώμα του Τζορτζ έχει τόσο φριχτά βεβηλωθεί...

Κυρίως πρόγραμμα - Παύλος Ζάννας, 13:00 & 22:30

Η ροζ ντίβα / Scarlet Diva

της Άσια Αρτζέντο (Ιταλία, 2000)

Η Άννα Μπατίστα, νεαρή ηθοποιός και ίνδαλμα των φανατικών της θαυμαστών, ζει για τις απαιτήσεις της καριέρας της. Το πρόγραμμά της, γεμάτο δημόσιες εμφανίσεις, τελετές βράβευσης και δοκιμαστικά, την παρσούρει σε μια ατέλειωτη δίνη αφιλόξεων πόλεων και εφήμερων σχέσεων. Όμως η Άννα αποζητά κάτι αγνό και αθώο. Η επιθυμία της γίνεται αναπάντεχα πραγματικότητα, όταν συναντά στο Παρίσι τον Κερκ, έναν αυστραλό τραγουδιστή. Βαθιά ερωτευμένη, η Άννα βιώνει κάτι πρωτόγνωρο, ένα συναίσθημα τρυφερότητας και συμπάθειας, εκεί όπου πριν υπήρχε μόνο βία και ψυχρότητα.

Σίεες στα Νύκτα - Cine Προβλήτα 2, 13:00 & 20:30

Μην πετάξεις τίποτα

Les glaneurs et la glaneuse

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 2000)

Βασανιζόμενος από μια άσβεστη επιθυμία, ο Σέρζιο ζει σ' έναν κόσμο στα μέτρα του. Περνά τις μέρες του ανάμεσα στο φτηνό ενοικιαζόμενο δωμάτιό του, σε ερωτικές συναντήσεις με αγνώστους, και τη δουλειά του: είναι σκουπιδιάρης στα βόρεια της Λισαβόνας. Ο Σέρζιο βρίσκεται εγκλωβισμένος σε μια κατάσταση παιδική, που τη μοιράζεται μόνο ο Λόρντε, ο σκύλος που φυλάει τη μάντρα των απορριμματοφόρων.

Spotlight Varda - Παύλος Ζάννας, 15:00

Ο βασιλιάς των ρόδων

Der Rosenkönig

του Βέρνερ Σρέτερ (Γερμανία, 1986)

Η ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου μεταξύ μιας μάνας, του γιου της και του εραστή του, που διασπάται στο γιο, σαν να μην είχε δική του βούληση. Το επικίνδυνο, πλάνο πάθος του ρόδου, του συμβόλου του έρωτα, την (καλλιτεχνική) καλλιέργεια του οποίου ο γιος εγκαταλείπει για χάρη του τυφλού πάθους του για το κορμί του αγαπημένου του. Η μητέρα, μία απεριόριστα τρυφερή και πανέμορφη Μαγκνταλένα Μοντεζούμα, φυλάει το γιο της, αλλά δεν μπορεί πια να επικοινωνήσει μαζί του. Όλο και πιο απελπισμένα, ο γιος δίνεται στον τρελό έρωτά του. Μεταμορφώνει τον αγαπημένο του σ' ένα είδωλο, το οποίο, στο τέλος, κατακτά ολοσχερώς, μέσα από μια τελετουργική δολοφονία, φυτεύοντας τριαντάφυλλα στις πληγές που του έχει κάνει.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο

Cine Προβλήτα 2, 15:30 & 23:00

Βία στα παρασκήνια

Κάτω από την άμμο / Sous le sable

του Φρανσουά Οζόν (Γαλλία, 2000)

Η Μαρί και ο Ζαν είναι ένα ήσυχο ζευγάρι εξημερωμένων, που ζουν ικανοποιημένοι από την καθημερινή ρουτίνα και τις προσωπικές αδυναμίες που συνθέτουν τον πυρήνα της κοινής του ζωής. Όπως κάθε χρόνο, πηγαίνουν στο εξοχικό τους, κι όταν φτάνουν, ο Ζαν πάει για μια βουτιά στη θάλασσα. Μερικές ώρες αργότερα, η Μαρί ξυπνάει και βλέπει ότι δεν έχει γυρίσει. Η Μαρί ειδοποιεί τους ναυαγοσώστες, όμως ο Ζαν είναι άφαντος.

Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 17:30

Τραγούδια από τον 2ο όροφο

Sånger från andra Våningan

του Ρόι Άντερσον (Σουηδία-Δανία-Νορβηγία, 2000)

Η ταινία παρουσιάζει μια σειρά περιστατικών χωρίς προφανή λογικό ειρμό. Ένας υπάλληλος απολύεται με εξευτελιστικό τρόπο, ένας μετανάστης δέχεται βίαιη επίθεση σ' έναν πολυσύχναστο δρόμο, ένα μάγος κάνει θάλασσα ένα νούμερό του, και ο Καρλ βάζει φωτιά στο κατάστημα επίπλων του για να εισπράξει την ασφάλεια. Την επόμενη μέρα χάος και πανικός επικρατούν παντού...

Κυρίως Πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 18:00

Philippe Faucon

Ο Faucon, γάλλος γεννημένος σε αφρικανική χώρα, (pied-noir), μαυροπόδαρος όπως ονομάζονται στη χώρα του, στην έκτη μεγάλου μήκους ταινία του καταπιάνεται με το θέμα του ρατσισμού.

Ακολουθώντας τη διαδρομή της 15χρονης Samia εκφράζει την πίεση που ασκείται από την γαλλική κοινωνία στους μετανάστες και τον

αντικατοπτρισμό της στην εσωτερική οικογενειακή βία-σκοπός της οποίας είναι η διατήρηση των παραδόσεων.

Ποιά σχέση υπάρχει στη Samia και τις παλιότερες σας ταινίες; Μια σταθερά σχεδόν σε όλες μου τις ταινίες είναι οι χαρακτήρες οι οποίοι χρειάζεται να μάχονται για να αυτοεπιβεβαιωθούν επειδή δεν γίνονται αποδεκτοί από την κοινωνία στην οποία βρίσκονται. Η Samia μάχεται για να αρνηθεί κάποιο πράγμα το οποίο θέλουν να της επιβάλλουν. Δουλεύοντας για τους αλλοδαπούς έπεσε στα χέρια μου το μυθιστόρημα της Soraya Nini. Γνωριστήκαμε με την συγγραφέα και συμφωνήσαμε να δουλέψουμε μαζί το σενάριο αφού ολοκλήρωσα την προηγούμενη μου ταινία *Οι αλλοδαποί* (Les étrangers).

Τ'ύ σας προσέλκυσε στο μυθιστόρημα της Soraya Nini;

Η μικρή κοπέλα που αρνιόταν αυτό που θέλαν να της επιβάλλουν και δεν το αποδεχόταν επειδή αυτό δεν συμφωνούσε με τη ζωή των άλλων κοριτσιών της δικής της ηλικίας. Ο πρωτότοκος αδελφός της που της ασκεί πίεση, δέχεται ο ίδιος ένα είδος πίεσης, βίας και απόρριψης. Είναι κάποιος που έχει δυσκολίες να εξελιχθεί μέσα στη γαλλική κοινωνία, αντιμετωπίζει ένα είδος αδιεξόδου. Για παράδειγμα όταν τηλεφωνεί για μια δουλειά, αρκεί να πει τ'όνομα του και καταλαβαίνει αμέσως πως δεν υπάρχει λόγος να επιμένει. Είναι ταυτόχρονα ο μάρτυρας του γεγονότος πως ο πατέρας του χρησιμοποιήθηκε σε μια επίπονη και δύσκολη εργασία κι αυτή τη στιγμή φτύνει το πνεύμα του στην τουαλέτα. Έχοντας λοιπόν τους δικούς του λόγους, γίνεται ο προστάτης της τιμής της αδελφής του, αντικαθιστώντας τον υποβαθμισμένης αξίας πατέρα του. Ωστόσο οι νέες κοπέλες γίνονται το θύμα αυτού του ανταγωνισμού. Αν λοιπόν η αδελφή του δημιουργούσε μια σχέση με κάποιον Γάλλο, τότε θα είχε διαπράξει την έσχατη προδοσία.

Λίγα χρόνια πριν τα άτομα που είχαν την ιδιότητα του μετανάστη δεν είχαν πρόσβαση στα μέσα έκφρασης

να αλήθεια πως αν και εισημαίνεται, βρίσκεται στο φόντο η δυσμενής κοινωνική θέση που βιώνουν καθημερινά πολλοί μετανάστες στη Γαλλία.

Θα μπορούσαμε να πούμε πως τα τελευταία χρόνια το θέμα των μεταναστών στη Γαλλία είναι ευκολότερα προστό από τους σκηνοθέτες;

Αυτό εξηγείται από το γεγονός πως στη γαλλική κοινωνία τα παιδιά των πρώτων μεταναστών μεγάλωσαν και πήραν μια δική τους θέση. Εδώ και κάποια χρόνια συνειδητοποιήσαμε πως ο γαλλικός κινηματογράφος δεν ασχολούνταν πολύ με αυτό το θέμα. Τώρα που αυτά τα παιδιά μεγάλωσαν έχουν τον δικό τους λόγο. Είναι ταινίες που εμφανίστηκαν σιγά-σιγά και νομίζω πως είναι μια εντύπωση που ισχύει σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η θεματική της μετανάστευσης και του ρατσισμού είναι παρούσα στις περισσότερες ταινίες των ευρωπαϊκών χωρών.

Μπορούμε να γενικεύσουμε αυτό που βλέπουμε ότι συμβαίνει στη συγκεκριμένη αλγερινή οικογένεια;

Όχι, πολύ δύσκολα. Ωστόσο θυμάμαι όταν ξεκινήσαμε τη συγγραφή του σεναρίου με την Soraya το πρώτο πράγμα για το οποίο προβληματιστήκαμε ήταν για το αν το σενάριο της Samia περιγράφει μια ιστορία του σήμερα. Η Soraya είναι περίπου σαράντα χρονών και στο βιβλίο αφηγείται τα βιώματα της εφηβίας της στη δεκαετία του '70. Εκείνη είχε την εντύπωση πως είναι μια ιστορία που συνεχίζεται μέσα από την εμπειρία της ως εκπαιδευτικός. Αν και 20 χρόνια μετά, αναλογιζόταν ότι βρίσκεται απέναντι σε αρκετές νέες κοπέλες που ζούν κάτι παρόμοιο. Το ίδιο αισθανόμουν κι εγώ από τη δική μου πλευρά. Αυτό το γνώρισα στη διάρκεια του casting της ταινίας για την επιλογή του κεντρικού χαρακτήρα. Συνάντησα πολλές κοπέλες στην ηλικία των 17 σήμερα και όταν τους διηγόμουν την ιστορία, κάτι τους έλεγε: άλλες μου ανέφεραν πως είχαν ζήσει κάτι παρόμοιο άλλες πως έχουν μια φίλη τους σε παρόμοια κατάσταση.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόπης

Ο 57χρονος σουηδός σκηνοθέτης σπούδασε λογοτεχνία και στη συνέχεια κινηματογράφο. Με την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Μια σουηδική ερωτική ιστορία* (1970) κέρδισε το μεγάλο βραβείο στο Φεστιβάλ του Βερολίνου. Από το 1975 έχει σκηνοθετήσει δεκάδες διαφημιστικά καλλιεργώντας ένα χαρακτηριστικό και έκδηλα αναγνωρίσιμο ύφος. Παρουσιάζοντας εικόνες-αρχέτυπα που αποτυπώνονται σε ένα μοναδικό και μπουρλέσκ πλάνο, κέρδισε όλα τα σημαντικά διεθνή βραβεία, ανάμεσα στα οποία περιλαμβάνονται οκτώ Χρυσά Λιοντάρια στις Κάννες. Έχει καταξιωθεί ως ένας από τους πιο σημαντικούς σκηνοθέτες διαφημιστικών του σήμερα, με πελάτες εταιρίες όπως η Air France, Citroen και Lotto. Το 1981 ίδρυσε το Studio 21, μια ανεξάρτητη εταιρία παραγωγής και στούντιο, ειδικά σχεδιασμένο για να καλύπτει τις δημιουργικές ανάγκες του ιδρυτή του.

Roy Anderson

Κινηματογράφηση σε στούντιο δίχως σενάριο και story-board

Σε διάστημα 30 χρόνων σκηνοθέτησε πέντε μεγάλου μήκους ταινίες. Το Μάρτιο του 1996 ξεκίνησε τα γυρίσματα της ταινίας Τραγούδια από τον δεύτερο όροφο τα οποία κράτησαν τέσσερα χρόνια. Η ταινία κέρδισε το Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής του φετινού Φεστιβάλ Καννών. Ο Roy Anderson δουλεύει χωρίς σενάριο και χωρίς πρόγραμμα γυρισμάτων, γυρίζει σχεδόν μονάχα σε στούντιο, επαναλαμβάνει, διαμορφώνει, ολοκληρώνει τις σκηνές του μονάχα όταν αγγίζουν τα όρια της ακρίβειας. Φημίζεται για το ευφυές χιούμορ του.

Το γεγονός ότι κάνετε γυρίσματα σε στούντιο είναι για σας ένα μέσο ελέγχου των πάντων;

Γυρίζω δίχως σενάριο και δίχως story-board. Προτιμώ να δοκιμάσω όπως το κάνει ο ζωγράφος. Να δοκιμάσω την ιδέα, την γωνία, τα χρώματα, τους διαλόγους, τους χαρακτήρες, τις θέσεις. Αυτό είναι το πλεονέκτημα του στούντιο. Κι αυτά είναι δυνατά μονάχα αφότου ξεφορτωθούμε τις πιέσεις των παραγωγών. Μπορώ να βλέπω και να δουλεύω με την κάμερα όλη την ημέρα.

Πώς θα ορίζατε το ύφος των ταινιών σας;

Οι διάλογοι και οι καταστάσεις είναι πολύ απλές. Μπορούμε να μιλήσουμε για χυδαιότητα ή για παραλογισμό. Είναι ένα μείγμα παραλόγου κι εξπρεσιονισμού. Μου αρέσουν πολύ οι Γερμανοί της Νέας Αντικειμενικότητας (Neue Sachlichkeit) ο Max Beckmann και ο Otto Dix και η υπερβολική τους απλότητα. Οι αναφορές μου είναι περισσότερο εικαστικές παρά κινηματογραφικές.

Η ταινία σας είναι αφιερωμένη στον περουβιανό ποιητή Cesar Vallejo ...

Άκουσα γι' αυτόν για πρώτη φορά στα 1974. Η ταινία είναι απ' ευθείας εμπνευσμένη από ένα από τα ποιήματά του, "παραπατώντας ανάμεσα σε δύο αστέρια." Το βρήκα πολύ δυνατό και ξεχωριστό. Μια υπεύθυνη ματιά στην κατάσταση του ανθρώπου. Εντυπωσιάστηκα από το πώς κάποιος μόνος του μπορούσε να αναλάβει την ευθύνη της ανθρωπότητας, τον πόνο του κόσμου και ν' αντιμετωπίσει τον άνθρωπο σαν ένα δημιούργημα ευαίσθητο. Δεν πιστεύω σε μια υπέρτατη δύναμη παρά στα ανθρώπινα γνωρίσματα όπως η υπευθυνότητα, η ντροπή, η ένοχη συνείδηση, το μίσος, η λύπη. Νιώθω τον εαυτό μου σαν να βρίσκεται κοντά σε μια θρησκευτική σύλληψη, εάν από αυτήν αφαιρεθεί η συσχέτιση με τον Θεό. Μ' ενδιαφέρει η ενοχή για τον Άλλον και για τον γείτονά μας. Στην ταινία *Τραγούδια του δεύτερου ο-*

ρδου οι χαρακτήρες βλέπουν απλά τον Χριστό σαν έναν καλό άνθρωπο. Όχι σαν τον υιό του Θεού αλλά σαν κάποιον που θυσιάστηκε επειδή ήταν πολύ καλός.

Από πού προέρχεται η πρωταρχική ιδέα της ταινίας;

Μερικές σκηνές πηγαίνουν είκοσι χρόνια πίσω, μπορούμε να πούμε πως όλη η ταινία είναι παλιά και καινούρια ταυτόχρονα, επειδή η ζωή η ίδια είναι η πρωταρχική πηγή έμπνευσής μου. Η ζωγραφική επίσης μ' εμπνέει απίστευτα. Ήθελα να κάνω μια ταινία η οποία να μην είναι κατασκευή μιας συμβατικής αγγλοσαξονικής δομής, αλλά "συλλογική". Σκέφτομαι πως από αυτήν την σκοπιά δεν πέτυχα ολοκληρωτικά, επειδή δεν είναι εύκολο ν' αποδράσεις από μια λίγο - πολύ γραμμική δομή.

Γιατί εναντιωθήκατε σ' αυτές τις συμβάσεις;

Ήθελα να κάνω κάτι διαφορετικό και είχα κουραστεί από το ύφος των δύο μεγάλου μήκους ταινιών μου - ήταν αρκετά συμβατικές. Ένωσα σαν να μην μπορώ να περπατήσω άλλο πια το ίδιο μονοπάτι.

Σε τι σας βοήθησε η δουλειά σας στις διαφημιστικές ταινίες;

Μου πήρε μια εικοσαετία να φτιάξω τη δική μου εταιρία παραγωγής και να κάνω δυνατό αυτόν τον τρόπο δουλειάς, με την βοήθεια της διαφήμισης. Μέσα από την παραδοσιακή δομή παραγωγής δεν θα μπορούσα ποτέ να πειραματιστώ και ν' αναπτύξω το ύφος μου.

“Ο Matisse έλεγε πως πρέπει να αφαιρέσουμε οτιδήποτε δεν είναι απαραίτητο από τον πίνακα”

Ποιά ήταν η πιο μεγάλη δυσκολία που αντιμετωπίσατε σε αυτό το επικό γύρισμα;

Η έρευνα της χρηματοδότησης. Δεν είχα ένα πολύ συμβατικό σενάριο και τα ινστιτούτα είναι συνηθισμένα σε συγκεκριμένα σενάρια. Αλλιώς δεν σου δίνεται η ευκαιρία να συζητήσεις. Δεν μπορούσα να τους δώσω να καταλάβουν τί ήταν αυτό που ήθελα να κάνω. Έτσι αποφάσισα να κάνω ένα κομμάτι της ταινίας για να τους δείξω απλά πως θα ήθελα να ήταν. Περίμενα μέχρι να μπορέσω να χρηματοδοτήσω μόνος μου τα πρώτα 15 λεπτά τα οποία λειτούργησαν σαν ένα δείγμα. Μετά από αυτό δέχτηκαν να συμμετάσχουν στη χρηματοδότηση. Θα ήθελα όμως αυτό να είχε συμβεί πολύ πιο νωρίς.

Είχατε σκεφτεί στην αρχή ότι θα σας έπαιρνε τέσσερα χρόνια για να την ολοκληρώσετε;

Όχι, είχα σκεφτεί πως θα έκανε περίπου τρία χρόνια. Ο πρώτος χρόνος ήταν πολύ δύσκολος καθώς δεν είχαμε χρηματοδότηση κανενός είδους και πειστήκαμε να διακόψουμε. Διαφορετικά δεν ήμουν σίγουρος για το πως η γραμμή της αφήγησης θα αναπτυσσόταν. Υπήρχαν κάποια σοβαρά θέματα που ήθελα τα οποία ήθελα να εισάγω στην ταινία και ήταν δύσκολο να συνδυάσω όλα αυτά τα αντικείμενα με φυσιολογικά. Ο χρόνος μου επέτρεψε να προβληματιστώ για όλα αυτά δίχως πίεση. Ωρίμασα και ήμουν σε θέση να λύσω τα προβλήματα του σεναρίου πηγαίνοντας στην ουσία. Ο Matisse έλεγε πως πρέπει να αφαιρέσουμε οτιδήποτε δεν είναι απαραίτητο από τον πίνακα. Όσο περισσότερο γερνούσε τόσο περισσότερο γινόταν απλός κι ευθύς. Είναι δύσκολο να είσαι ακριβής, πρέπει να έχεις αυτοπεποίθηση.

Μετανιώνετε για το μεγάλο διάστημα του χρόνου που χρειαστήκατε για να ολοκληρώσετε την ταινία;

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως μερικά παραγωγικά χρόνια περάσαν στην διάρκεια των οποίων θα μπορούσα να έχω κάνει δύο ταινίες και να έχω πειραματιστεί λίγο ακόμη. Τελικά είμαι καθυστερημένος. Μερικές φορές μετανιώνω, λέω στον εαυτό μου πως δεν μου μένει πολύς χρόνος ακόμη και πως είναι ουσιαστικό να έχουμε την ενέργεια για να συνεχίσουμε, αλλά δεν είμαι μελαγχολικός. Καθησυχάζω τον εαυτό μου όταν θυμάμαι πως ο Μπουνιουέλ έκανε τις καλύτερες ταινίες του από τα 60 μέχρι τα 80 του. Ελπίζω πως ακόμη δεν έχω φτάσει στην καλύτερη μου περίοδο.

Απόσπάσματα από συζήτηση με τον Nicolas Schmierkin για το περιοδικό Repérages.

(επιμέλεια-μετάφραση: Χρήστος Καλλιόσης)

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

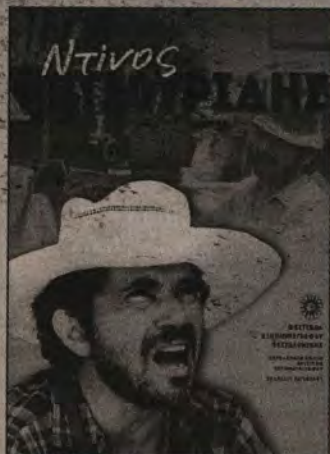
Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τα φεστιβάλ και το μέλλον του κινηματογράφου

Μια συζήτηση με τον Alberto Barbera, Διευθυντή του Φεστιβάλ Βενετίας

Διευθυντής του Φεστιβάλ της Βενετίας αλλά και μέλος της κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, ο Alberto Barbera, είναι ένας από τους λίγους ανθρώπους στον κόσμο που μπορεί να μιλήσει για το μέλλον του κινηματογράφου. Κινούμενος στον χώρο μεταξύ των δημιουργών και των θεατών, είναι ένα πρόσωπο που, λόγω θέσης, διαμορφώνει με τον τρόπο του τον κινηματογράφο που βλέπουμε, επιλέγοντας (αλλά και αποκλείοντας) ταινίες και σκηνοθέτες, αναδεικνύοντας τις νέες τάσεις και ρεύματα, προτείνοντας νέες οπτικές.

Η παρουσία του στο φεστιβάλ της Βενετίας, έδωσε νέα πνοή και ανανέωσε ένα από τα σημαντικότερα Φεστιβάλ του κόσμου. Στην διάρκεια της συνέντευξης, οι αλλαγές που φέρνει η ψηφιακή επανάσταση στον χώρο του κινηματογράφου, επανερχόταν διαρκώς στον λόγο του. Παράλληλα όμως θα επισημάνει τη σημαντική παρουσία του Ιρανικού κινηματογράφου. Θα σταθεί στη σημασία που έχουν τα κινηματογραφικά φεστιβάλ για τον εναλλακτικό κινηματογράφο και θα μιλήσει για το τι σημαίνει να είσαι διευθυντής του Φεστιβάλ της Βενετίας.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΤΟΠΙΟ

Νομίζω ότι η ψηφιακή επανάσταση, η οποία συμβαίνει σήμερα, αλλάζει την φύση του κινηματογράφου. Όταν κάποια νέα εργαλεία παρουσιάζονται και χρησιμοποιούνται τότε αυτό το γεγονός έχει πάντα επίπτωση στην γλώσσα, στην αισθητική του κινηματογράφου. Αν κοιτάξουμε την ιστορία του σινεμά σ' αυτό έχει συμβεί αρκετές φορές.

Την πρώτη φορά που συνέβησαν αλλαγές ήταν με την εμφάνιση του ομιλούντος κινηματογράφου. Αυτό που έγινε ήταν ότι τότε ο κινηματογράφος άλλαξε τελείως. Ο βουβός κινηματογράφος είναι τελείως διαφορετικός από τον ομιλούντα κινηματογράφο: έχει διαφορετική αισθητική, διαφορετική γλώσσα. Με τον ήχο τα πάντα άλλαξαν. Επίσης το ίδιο συνέβη με την χρήση του χρώματος. Και μετά πάλι το ίδιο έγινε και με τις αλλαγές στον τρόπο φωτισμού (με τους νέους ελαφρύτερους προβολείς) στη δεκαετία του 60: αυτό προκάλεσε την εμφάνιση του νέου κύματος.

Σήμερα το ψηφιακό για το σινεμά σημαίνει πολλά και διαφορετικά πράγματα. Σημαίνει καταρχήν νέα ειδικά εφέ και αυτό είναι το πιο σοβαρό κομμάτι της ψηφιακής επανάστασης. Σημαίνει επίσης ψηφιακές κάμερες (όπως αυτές που χρησιμοποιούνται στις ταινίες του Δόγματος). Σημαίνει βεβαίως το INTERNET, ο οποίος θα είναι ένας νέος τρόπος διανομής ταινιών.

Είναι η ψηφιακή επανάσταση ένας νέος τρόπος για να συλλάβεις, για να πραγματώσεις, για να διανέμεις, για να πουλήσεις και τέλος για να δεις ταινίες. Νομίζω ότι αυτή η ψηφιακή επανάσταση αλλάζει τα πάντα: την αφήγηση, την δραματολογία, τον τρόπο που σχεδιάζονται οι χαρακτήρες -είμαστε μόνο στη αρχή της. Είναι δύσκολο κάποιος να προβλέψει πως θα είναι ο κινηματογράφος σε λίγα χρόνια. Είμαι όμως απολύτως βέβαιος ότι θα είναι ολοκληρωτικά διαφορετικός.

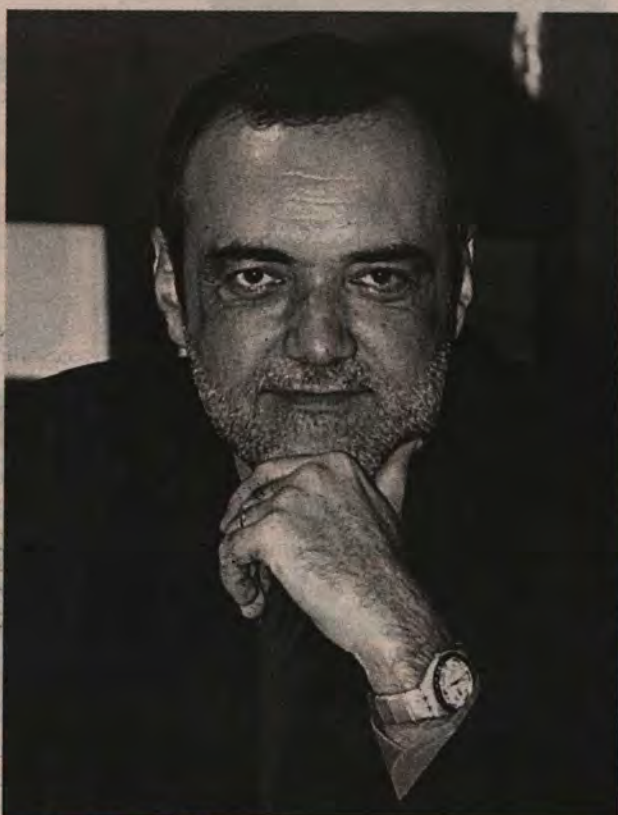
ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΙΡΑΝΟΙ

Δεν μου αρέσουν όλες οι ταινίες του Δόγματος, όμως δεν μπορώ παρά να πω ότι οι ταινίες που έχουν γυριστεί στα πλαίσιά του, είναι η πιο δημιουργική νέα τάση στον δυτικό κινηματογράφο που έχει εμφανιστεί τελευταία χρόνια.

Ωστόσο εκτός απ' αυτό το διεθνές κινηματογραφικό τοπίο συντίθεται και απ' άλλους παράγοντες. Υπάρχει το Ιρανικό σινεμά, το οποίο είναι ένα "παλιό" σινεμά και στο οποίο θα βρούμε μια παραδοσιακή αντίληψη για τον κινηματογράφο, με επιρροές από τον Ιταλικό νεορεαλισμό. Παρ' όλα αυτά είχαμε, στην Βενετία, δύο ταινίες μικρού μήκους από Ιρανούς σκηνοθέτες γυρισμένες με ψηφιακές κάμερες. Νομίζω ότι σύντομα και ο Ιρανικός κινηματογράφος θα επηρεασθεί και αυτός από την ψηφιακή επανάσταση.

Έτσι τα επόμενα χρόνια στον κινηματογράφο θα είναι κάπως θολά: θα συνυπάρχει το νέο (οι δυτικές ταινίες) αλλά και το παλιό, ο "παραδοσιακός" κινηματογράφος, όπως το ιρανικό σινεμά.

Υπάρχει μια διάφορα σήμερα -σε σχέση με την μετάβαση από τον βουβό στον ομιλούντα- τώρα δεν υπάρχει ένα σημείο τομής: γι' αυτό τα πράγματα θα είναι θολά στο μέλλον. Δεν έχουμε λοιπόν σήμερα στον κινηματογράφο, μια αληθινή επανάσταση, αλλά μια μακρά σειρά σταδιακών αλλαγών. Μπορεί η ψηφιακή επανάσταση να αρέσει ή να μην αρέσει, όμως είναι κάτι που συμβαίνει.

“Το σινεμά του αύριο θα είναι τελείως διαφορετικό από αυτό που είδαμε τα τελευταία εκατό χρόνια.”

Όμως παρ' όλα αυτά ο ρόλος των φεστιβάλ στην ύπαρξη και στην παρουσίαση του "διαφορετικού" κινηματογράφου εξακολουθεί να είναι σημαντικός.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Η προετοιμασία ενός φεστιβάλ όπως αυτό της Βενετίας απαιτεί δουλειά ενός χρόνου. Αυτή αρχίζει αμέσως μετά από το τέλος του προηγούμενου και ολοκληρώνεται με την αρχή του επόμενου. Στην διάρκεια όλης της χρονιάς ταξιδεύω σ' όλο τον κόσμο, βλέποντας ταινίες και διατηρώντας επαφές με παραγωγούς και σκηνοθέτες.

Όμως τα τελευταία χρόνια, η πραγματική περίοδος προετοιμασίας περιορίζεται όλο και περισσότερο. Ξεκινά στα τέλη Μαΐου, με το τέλος του Φεστιβάλ Καννών, και ολοκληρώνεται στα τέλη Ιουλίου. Αυτούς τους δύο μήνες υπάρχει και η περισσότερη δουλειά για μένα και τους συνεργάτες μου, αφού τότε γίνεται και η επιλογή των ταινιών. Για το τελευταίο φεστιβάλ είδαμε περίπου 1000 ταινίες, για να επιλέξουμε τις ταινίες του προγράμματος. Μοιάζει με αληθινό εφιάλτη, όμως έτσι λειτουργούν τα φεστιβάλ.

Μετά έχουμε ένα μήνα για να ετοιμάσουμε τον κατάλογο, να οργανώσουμε τον χώρο, τις εγκαταστάσεις. Το Φεστιβάλ γίνεται στο Lido (ένα νησί έξω από την Βενετία) στο οποίο δεν υπάρχουν εγκαταστάσεις και πρέπει κάθε χρόνο να τα στήνουμε όλα από την αρχή. Ένας από τους στόχους που έχουμε βάλει ως φεστιβάλ είναι να βελτιωθούμε σ' αυτόν το τομέα.

ΤΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ: ΕΝΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΟ ΚΥΚΛΩΜΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Νομίζω ότι σήμερα τα φεστιβάλ είναι ένα εναλλακτικό δίκτυο διανομής ταινιών. Τα τελευταία χρόνια η κινηματογραφική αγορά γίνεται όλο και περισσότερο "κλειστή" - ή μάλλον λιγότερη ανοικτή - στο "διαφορετικό" σινεμά. Μια από τις επιπτώσεις της παγκοσμιοποίησης είναι ότι γίνεται όλο και πιο δύσκολο μικρές και ανεξάρτητες ταινίες να φθάσουν στον θεατή, να βρουν διανομή. Ίσως στο μέλλον να έχουν ένα άλλο τρόπο προσέγγισης του θεατή: το DVD, την δορυφορική ή καλωδιακή τηλεόραση, το INTERNET.

Ωστόσο αυτό που έχει συμβεί τα τελευταία χρόνια -δηλαδή ο πολλαπλασιασμός και η εξάπλωση των φεστιβάλ- είναι ότι δημιουργήθηκε ένα παράλληλο στο εμπορικό, κύκλωμα διανομής. Έτσι τα φεστιβάλ παίζουν ένα πολύ σημαντικό ρόλο: στο να έρθει σε επαφή η ταινία, ο σκηνοθέτης με το κοινό -ορισμένες φορές δε είναι και οι μοναδικοί χώροι που αυτές οι διαφορετικές ταινίες προβάλλονται.

Και αυτό που έχουμε τα τελευταία χρόνια (και στο Φεστιβάλ Βενετίας και αλλού) είναι μία αύξηση των εισιτηρίων της τάξης του 20%. Αυτό σημαίνει ότι πλέον τα φεστιβάλ δεν τα παρακολουθούν μόνο οι κριτικοί, οι δημοσιογράφοι, οι παραγωγοί ή οι άνθρωποι του κινηματογράφου, αλλά και κινηματογραφόφιλοι, απλοί θεατές οι οποίοι δεν είναι ικανοποιημένοι από τις ταινίες που βλέπουν στο εμπορικό κύκλωμα και θέλουν να δουν ένα διαφορετικό κινηματογράφο: γι' αυτούς τα φεστιβάλ είναι η μοναδική τους ευκαιρία.

Αυτό όμως έχει και κάποιες παρενέργειες: οι παραγωγοί μικρών και ανεξάρτητων ταινιών δεν είναι διατεθειμένοι να παραχωρήσουν τις ταινίες τους στα Φεστιβάλ (γιατί εκεί πολλές φορές εξαντλείται η διανομή της ταινίας). Έτσι ζητούν κάποιο χρηματικό αντίτιμο (για τα έξοδα και για να αποσβεστούν μέρος των χρημάτων της παραγωγής). Αυτό ίσως, στο μέλλον, να δημιουργήσει προβλήματα στα μικρά φεστιβάλ.

Συνέντευξη: Δημήτρης Μπάμπας

Και όταν το κασετόφωνο κλείσει τότε θα μιλήσει με πολύ καλά λόγια για την διοργάνωση, θα δηλώσει εντυπωσιασμένος από το ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ, την εφημερίδα του Φεστιβάλ ("20 σελίδες!") και θα μιλήσει με εγκωμιαστικά σχόλια για κάποιες από τις ταινίες που προβλήθηκαν στο Φεστιβάλ της Βενετίας και οι οποίες τώρα προβάλλονται στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης (όπως τον Κύκλο ή το Νησί)...

Το χιούμορ είναι ο καλύτερος τρόπος να γυρίσεις μια Πορνοταινία στη Σλοβενία

Damjan Kozole, σκηνοθέτης

Ποιο είναι το στίλ της ταινίας σας; Είναι μια πικρή κωμωδία. Είναι μια ιστορία για μια ομάδα ανθρώπων που μπλέκουν κατά έναν αστείο τρόπο, μια ιστορία για δυο άντρες και μια γυναίκα που προσπαθούν να γυρίσουν την πρώτη σλοβενική πορνοταινία. Στο τέλος βέβαια δεν καταφέρνουν τίποτα.

Πιστεύετε ότι οι κωμωδίες έχουν περισσότερη απήχηση στο κοινό; Δεν είμαι σίγουρος γι' αυτό. Πιστεύω ότι η ταινία πρέπει απλά να μπορεί να επικοινωνεί με τον κόσμο. Το χιού-

μορ είναι ο καλύτερος τρόπος για να επιτευχθεί αυτή η επικοινωνία. Νομίζω ότι η ταινία μου διαπραγματεύεται σοβαρά θέματα με αστείο τρόπο.

Η κοινωνική πραγματικότητα πως επηρεάζει τους χαρακτήρες; Το φιλμ μιλά για την κοινωνική κατάσταση στη Σλοβενία. Υπάρχουν πολλά φτωχά κορίτσια απ' τις ανατολικές χώρες, Ουκρανία, Γεωργία, Ρωσία και υπάρχουν πολλοί άνεργοι άνθρωποι. Έχει να κάνει και με την επικήρυνση του καπιταλισμού γιατί σε όλες τις χώρες της πρώην Γιουγκοσλαβίας είχαν σοσιαλισμό, και τώρα έχουμε ένα είδος νέου καπιταλισμού. Στους ανθρώπους υπάρχει το όνειρο να βγάλουν πολλά χρήματα, γρήγορα χρήματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα στη σύγχρονη Σλοβενία.

Οι ήρωες της ταινίας είναι καθημερινοί συνηθισμένοι άνθρωποι ή είναι άνθρωποι του περιθωρίου;

Οι άνθρωποι αυτοί ζουν στο περιθώριο της κοινωνίας. Δεν ξέρω πόσοι ζούνε κατ' αυτό τον τρόπο, νομίζω όμως ότι είναι πολλοί. Ζούνε με έναν περίεργο τρόπο γιατί στη Σλοβενία αν και η οικονομία είναι καλύτερη από τη Γιουγκοσλαβία, έχουν συμβεί μεγάλες και ισχυρές αλλαγές. Κάποιοι άνθρωποι έχουν κατακτήσει την επιτυχία ενώ κάποιοι άλλοι όχι. Η ταινία μου μιλά για τους δεύτερους.

Πόσο εύκολο είναι σκηνοθετέτε τις ταινίες που εσείς θέλετε; Η κατάσταση δεν είναι πολύ καλή. Μπορείτε πάντως να γυρίσετε την ταινία σου, αν πραγματικά το θέλεις. Η ταινία μου είναι χαμηλού προϋπολογισμού. Την έκανα με πολύ λίγα χρήματα, αλλά ήθελα να κάνω την ταινία και τα κατάφερα.

Έχει προβληθεί η ταινία στη Σλοβενία;

Έκανε πρεμιέρα το Μάρτιο στο φεστιβάλ της χώρας μου και στη συνέχεια πήγαμε σε περίπου δέκα διεθνή φεστιβάλ. Τώρα παίζεται στους κινηματογράφους και έχει γίνει πολύ μεγάλη επιτυχία. Άλλωστε το κοινό στη Σλοβενία ενδιαφέρεται για τις τοπικές ταινίες.

Matjaz Latin, ηθοποιός

Πως ήταν η συνεργασία σας με το σκηνοθέτη;

Δεν είμαι επαγγελματίας ηθοποιός, αλλά σκηνοθέτης στο θέατρο. Όταν λοιπόν γίνονταν οι ακροάσεις για τους ρόλους, ο διευθυντής φωτογραφίας της ταινίας, που είναι φίλος μου, είπε στον Damjan ότι είμαι πολύ καλός για το ρόλο. Όταν με είδε είπε ότι έμοιαζα με Γερμανό ηθοποιό πορνό της δεκαετίας του '70 και μάλιστα όπως θα δείτε στην ταινία έκανα και το χαρακτηριστικό κούρεμα της εποχής. Έτσι με προσέλαβαν δύο εβδομάδες πριν τα γυρίσματα. Πάντως στην αρχή ήμουν πολύ επιφυλακτικός μιας και δεν είχα ανάλογη εμπειρία. Μόνο όταν σπούδαζα είχα δουλέψει σαν ηθοποιός στο θέατρο.

Ποιες ήταν λοιπόν οι διαφορές από το να είσαι σκηνοθέτης και να είσαι ηθοποιός, μπροστά δηλαδή από την κάμερα;

Πάρα πολλές διαφορές. Για μένα είναι μάλλον η πρώτη και μάλλον τελευταία φορά. Μπορεί να ξανασυμβεί, δε νομίζω όμως ότι θα το προσπαθήσω.

Ως ερασιτέχνης ηθοποιός παίξατε με το ένστικτο ή ακολουθήσατε πιστά τις οδηγίες του σκηνοθέτη;

Κυρίως με το ένστικτο. Οι άλλοι ηθοποιοί έκαναν πολλές πρόβες, αφού ξεκίνησαν έξι μήνες νωρίτερα. Όπως είπα εμένα με προσέλαβαν δύο εβδομάδες μόνο πριν τα γυρίσματα οπότε δεν είχα την ευκαιρία για πολλές πρόβες.

Matjaz Latin, ηθοποιός

Συνεντεύξεις: Βαγγέλης Ρητάς

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Γυάλινοι βώλοι Stakleni topcheta

του Ivan Cherkelov (Βουλγαρία, 1999)

Δύο φίλοι, ο Patzo και ο Chico, βρίσκονται σ' ένα άδειο διαμέρισμα. Περιμένουν την Albena, την νέα ερωμένη του Patzo, η οποία έχει αποφασίσει να εγκαταλείψει τον σύζυγό της Filip, και να μείνει με τον εραστή της. Περιμένουν επίσης και ένα φορτηγό γεμάτο τυρί, μια μάλλον μη-έντιμη συναλλαγή του Patzo. Οι δύο φίλοι βαριούνται και το παιχνίδι που παίζουν για να περάσουν την ώρα τους, έχει τραγική κατάληξη: ο Chico σκοτώνεται. Ένα χρόνο μετά η σχέση της Albena με τον Patzo έχει φθαρεί. Αποπειράται να αυτοκτονήσει, αλλά τελικά επιστρέφει πάλι πίσω στον σύζυγό της.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:00

Η τιμωρία / Kazna

του Goran Rebic (Αυστρία, 1999)

Γυρισμένη μετά τους βομβαρδισμούς της άνοιξης του 1999 -όταν οι συμμαχικές δυνάμεις ως "υπέρτατοι τιμωροί" επέβαλαν την ανώτατη ποινή στον λαό της Γιουγκοσλαβίας- το ντοκιμαντέρ αυτό επιχειρεί να συλλάβει την αληθινή εικόνα της κατάστασης. Συνεντεύξεις με τους κατοίκους του Βελιγραδίου, αλλά και εικόνες μιας πόλης που μόλις έζησε την καταστροφή, ορίζουν το πλαίσιο για την ταινία.

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

Ν Ε Ο Σ Ρ Ω Σ Ι Κ Ο Σ Κ Ι Ν Η Μ Α Τ Ο Γ Ρ Α Φ Ο Σ

Κινηματογραφική επιστροφή από το παρελθόν

Karen Shakhnazarov, σκηνοθέτης της ταινίας Πανσέληνος

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΡΩΣΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

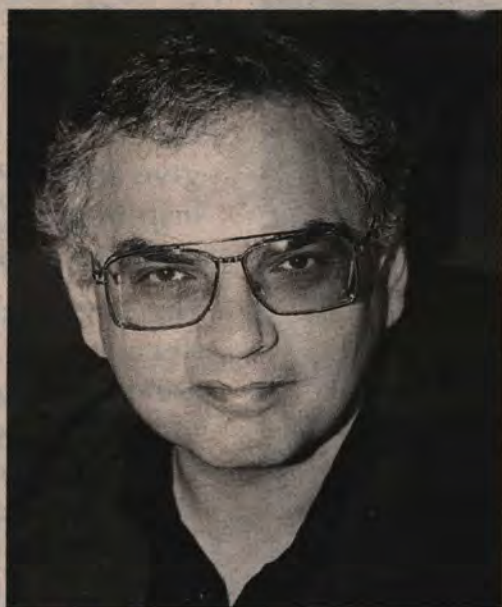
Είναι ένας αρκετά συμβατικός όρος. Έχω δει το πρόγραμμα του αφιερώματος του φεστιβάλ και όλοι οι σκηνοθέτες έχουμε γεννηθεί τη δεκαετία του πενήντα. Όλοι εμείς διαμορφωθήκαμε στη σοβιετική περίοδο οπότε θα έπρεπε να χαρακτηρίζεται νέο σοβιετικό σινεμά. Δεν νομίζω ότι έχει διαμορφωθεί ακόμη η νέα γενιά των κινηματογραφιστών και γενικότερα το νέο ρώσικο σινεμά.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΡΩΣΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Δεν είναι κατάλοιπο της σοβιετικής περιόδου. Είναι μάλλον αντανάκλαση της καθημερινής ζωής. Για παράδειγμα στο χώρο που ζούμε υπάρχουν πολλοί χαρακτήρες, ο καθένας εκ των οποίων έχει τη δική του ιστορία. Και είναι πολύ ενδιαφέρουσες ιστορίες.

ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣΟ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΕΠΗΡΕΑΣΕΙ ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ

Είναι φυσικό, μιας και έχουν επηρεάσει πρώτα απ' όλα τη ζωή μας. Η περεστρόικα επηρέασε την πλειοψηφία του λαού και επομένως και τους κινηματογραφιστές. Σήμερα ζούμε σε μια διαφορετική εποχή με διαφορετικούς στόχους. Η ελευθερία του λόγου έχει κατακτηθεί προ πολλού. Τώρα έχει σημασία το πώς κάνουμε χρήση αυτών των κατακτήσεων. Επίσης μετά από πολλά χρόνια συνειδητοποιήσαμε τους εαυτούς μας ως Ρώσους και όχι ως Σοβιετικούς. Πρόκειται για μια μα-

κροχρόνια πολυσύνθετη διαδικασία η οποία όμως έχει αρχίσει. Τώρα για τις σχέσεις μας με την ιστορία από ανθρώπινη άποψη δεν έχω καμιά σύγκρουση μαζί της. Από ανθρώπινη όμως άποψη και όχι από κοινωνική ή πολιτική.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Είναι μια αρκετά δύσκολη και σύνθετη κατάσταση, θα μπορούσα να τη χαρακτηρίσω κρίσιμη. Πέρσι γυρίστηκαν στη Ρωσία γύρω στις 60 ταινίες, ενώ πριν από μερικά χρόνια γυρίζονταν 150-200. Υπάρχει λοιπόν μια άνιση πτώση. Το πιο δύσκολο μέρος είναι η χρηματοδότηση των ταινιών, αφού είναι δύσκολο να βρεθούν οικονομικοί πόροι. Όσον αφορά στη διανομή συμβαίνει το ίδιο με τον υπόλοιπο κόσμο. Στους κινηματογράφους μέχρι τώρα παίζονταν σχεδόν αποκλειστικά αμερικάνικες ταινίες. Τον τελευταίο καιρό όμως γίνονται πολλές ιδιωτικές επενδύσεις, οικοδομούνται νέες κινηματογραφικές αίθουσες και αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να ενδιαφέρεται ο κόσμος για τον κινηματογράφο και φυσικά και για τον ρώσικο κινηματογράφο.

για τον κινηματογράφο και φυσικά και για τον ρώσικο κινηματογράφο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Υπάρχει πράγματι μια ειδική τάση. Ύστερα από την τελευταία ορμητική δεκαεπενταετία υπάρχει πλέον μια ηθική αυτογνωσία, μια τάση αρκετά δυνατή και στη νέα γενιά, αλλά και στη δική μου γενιά τη γενιά των σαραντάρηδων. Υπάρχει δηλαδή επιστροφή στο παρελθόν και την ιστορία. Είναι σαφές ότι οι άνθρωποι μελετούν την ιστορία και αυτό είναι πολύ θετικό σήμερα.

Επιμέλεια: Βαγγέλης Ρητάς

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ο μικρός αδελφός Bratan

του Bakhtiyar Khudojnazarov (Ρωσία/Τατζικιστάν, 1991)

Κεντρικοί χαρακτήρες της δραματικής πλοκής είναι δύο αδελφια: ο Farruh, 17 χρονών και ο Azamat, 7 χρονών, οι οποίοι ξεκινούν ένα μακρύ ταξίδι για να βρουν τον πατέρα τους. Επιβιβάζονται στο τράινο και διασχίζουν τις στέπες του Τατζικιστάν. Τελικά όταν φθάνουν στον προορισμό τους μια έκπληξη τους περιμένει: Ο πατέρας τους, που μένει σε μια αποξηραμένη λίμνη με δυσκολία τούς αναγνωρίζει...

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Πανσέληνος Den polnolunya

του Karen Shakhnazarov (Ρωσία, 1998)

Μια νύχτα με φεγγάρι, το 1948, στην Μόσχα: Μια γυναίκα, ένα νεαρό άνδρα, ένα παιδί και ένας σερβιτόρος. Η Μόσχα σήμερα: ένας ηθοποιός που ψάχνει δουλειά, ένας ντισκ τζόκεϊ, ένας γέρος Ουζμπεκός που ξέρει που βρίσκεται ο τάφος του Τσένγκις Χαν, ένας νέος που κοιτά στο παράθυρο ενός λεωφορείου μια κοπέλα, ένας μυστηριώδης μοναχός, ένας ηλικιωμένος που γίνεται μάρτυρας σε μια δολοφονία της Μόσχας...

Σάββατο 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διάθεση για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ.ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΓΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάλληλες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

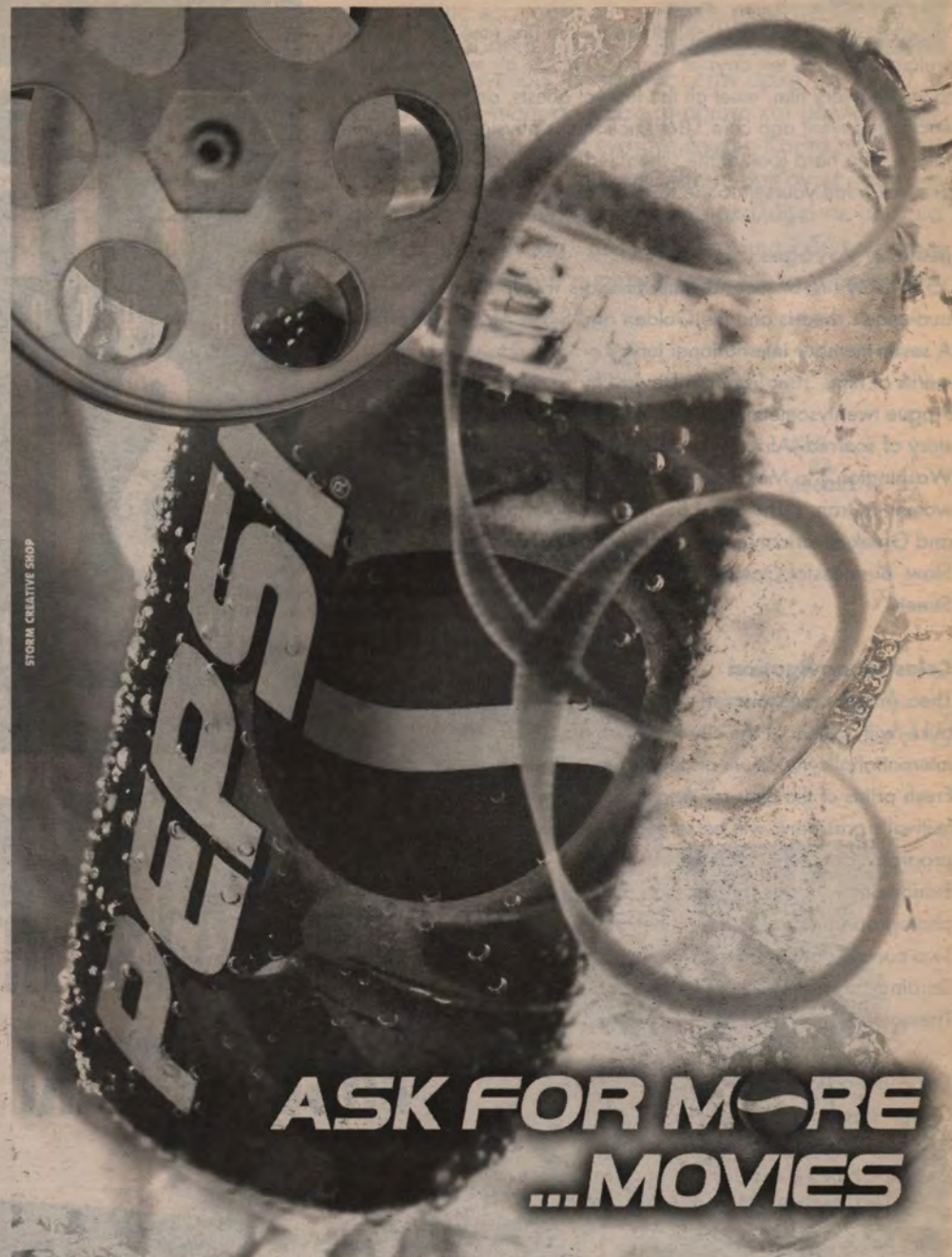
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

You've gone to the Karaindrou concert, New Horizons party, seen tons of films and felt real arty. Now the clock is ticking for Thessaloniki fest forty-one, so double the movies you see - and amount of fun.

Blast from the Past

In Russia, according to Karen Shakhnazarov and Andrei Zertsalov, cinema is in a time of flux - as films often revisit the not-so-distant Soviet past. 60 films are produced annually compared to the 150 - 200 films of a decade ago. Despite tough Hollywood competition, the distribution of Russian films is gradually improving, with all 60 films hitting the theater screens last year. The festival's special section of New Russian Cinema, noted Mosfilm's Karen Shakhnazarov yesterday, reflects the predominance in this cinema of a generation of filmmakers born in the 50s. Freed of censorship issues, their cinema mirrors the shift from a Soviet to a Russian identity. One of the most important recent Russian films is Alexander Sokurov's Nazi story "Moloch" - which won Cannes' Best Screenplay.

Sans Toit Ni Loi

There was a richness that filmmaker Agnes Varda gave off - at her press conference yesterday - which didn't just come from her new Golden Alexander award. She had the conversation to offer that flowed from a lifetime of seeking out people and stories that most directors overlook. In terms of her documentary work, the fearless, ultra-humanist director has always remembered that people are complex human beings and not merely sources of "material" to be gathered. Varda, whose great-grandfather was from Thessaloniki and grandfather from Smyrna, delighted when she first started working with mini-digital video cameras because, a flip monitor allowed her to "look people in the eyes" during interviews. The director spoke of the pleasure of taking her completed films to the small villages that inspire them, and of the beauty contained within people she's included in her films. Making films about her late husband Jacques Demy was inevitable. She explained: "Maybe I'm a woman, maybe I'm a widow, but I'm a filmmaker and I must work." It was only natural, she said, for her to write and perform a rap song, when necessary, for one of her films. Tonight a second Gold Alexander award will be given out - this time it goes to Cypriot director Dinos Katsouridis at 8pm.

Groovy Secret Movie

Don't tell anyone you read it here first, but today's "Surprise Film" is Jerry Satchberg's "The Day The Ponies Come Back". The 73 year old director's film is being released today across Europe. See it at 1pm in Cine Provlita 1. The film marks the end of an 11 period of silence from the director.

Roam from Home

Yesterday Buenos Aires' Daniel Burman talked about his film's ("Waiting for The Messiah") search for religious, sexual and social identity within modern social chaos. He explained that his film reflects the endless nature of this redefinition of identity. Atheism, the "daring" nature of conservatism in an anything-goes world, the comedy of

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο SHOT

41ST THESSALONIKI FILM FESTIVAL
SATURDAY 18 NOVEMBER 2000 • N. 82

Say It Ain't So... One Day To Go

Andrei Zertsalov

Joao Pedro Rodrigues

Joao Mario Grilo

constant political change and the disorienting nature of globalization all fit into Burman's discussion. He will leave the festival waiting for an upcoming comedy.

Group Coup

Always-smiling Angelos Frantzis and his crew of accomplices chit-chatted yesterday about their effort at cinematic collective action - "Polaroid". They explained that their comedy - which includes all the silliness and wit of late twenty-something Athenians - was born of the burning desire to collaborate together on "something". Frantzis congratulated his group on somehow "not killing each other, but remaining friends." There was talk too of the funny nature of searching for a self in front of the camera while avoiding stereotyped selves. Director Frantzis promised to deliver "Polaroid 2: The Sequel", in the year 2020.

Club Med in Bed

Two directors named Joao from Portugal and two directors from France spoke about their New Horizons' works yesterday. Portugal's Joao Pedro Rodrigues -director of wild film "The Ghost"- counted 15 films produced each year in his country, which rely on the support of public funds and the strength of director's vision. Meanwhile, Philippe Faucon (whose "Samia" is about the cultural rebellion of an Algerian woman in Marseilles) noted that it's tough to make non-commercial films in even France, where 100-150 films are made annually. All of the directors spoke about the struggle for sexual freedom in their work, with varying degrees of optimism. Joao Mario Grilo ("Longe da Vista") spoke of breaking out of the prison of sexual identity. France's Faucon was optimistic about his heroine's ability to obtain freedom, while "The Ghost"'s director underscored the despair of his hero's loneliness. The title of Sophie Fillieres' film gives the definitive word on relationships - "Ouch".

Cells that Tell

Christos Karakapelis explained how he gathered the confessions of prisoners in the documentary "The House of Cain". The hardest part was gaining his subject's trust; when they spoke to him - it was for a total of 15 hours. The director explores, in his film, the process of how even murderers redefine themselves while in confinement. On hand was one of the men presented in the film, Christos Roussos, who described giving up 25 years of silence for the film.

Witchin' Hour Power

New Horizons cannot emphasize enough the benefits of staying up all Saturday Night into Sunday morning for the Movie Marathon of Cinema To Die For. It's a tradition launched at March's

Documentary Festival. The fun begins at the Olympion's Pavlos Zannas Theatre at 12.30am. The films will be "Krampack" (a beach film by Cesc Gay about losing virginity vs masturbation), "Money, Love, Money" (a road movie by Philip Groning about love's warmth and chills) and "Scarlet Diva" (a film by and starring actress Asia Argento about a hardened actress who finds innocent love).

Eyes on the State Prizes

The festival and even it's Sunday night awards ceremony, will seem like a distant, pleasant dream by Monday night, when the Greek film community stuffs itself into the city's Royal Theatre ("Vasiliko Theatre") for the annual State Film Quality Awards. The time is 10pm. TV personality (and "Safe Sex" cast member) Spiros Papadopoulos is the host.

Talking in the Balkans

At 11am, a diverse group of Balkan directors will be in town to discuss their works, including Michko Netchak, Damjan Kozole, Djordje Milosavljevic, Srdjan Vuletic, Ivan Ivanov, Mario Kratsev and last but not least, Nuri Bilge Ceylan.

Quote/unquote:

"It's a paradox to come as a guest of a festival, dining on the best food and staying in the nicest hotels, while presenting a film about poor people living off of our garbage." - Director Agnes Varda.

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 82 ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΙΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΝΤΕΡΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΦΑΙΡΑΚΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΑΜΒΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΡΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

